

**ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

**Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 2010 (03.01)
(OR. fr)**

18101/10

**Διοργανικός φάκελος:
2010/0383 (COD)**

JUSTCIV 239

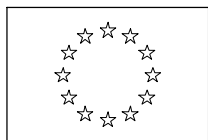
ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας: Επιτροπή
Ημερομηνία παραλαβής: 16 Δεκεμβρίου 2010

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες η πρόταση της Επιτροπής autre institution, η οποία διαβιβάστηκε με επιστολή του κ. Jordi AYET PUIGARNAU, στον κ. Pierre de BOISSIEU, Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

συνημμ. : COM(2010) 748 τελικό

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.12.2010
COM(2010) 748 τελικό

2010/0383 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και
εμπορικές υποθέσεις**

(Αναδιατύπωση)

{SEC(2010) 1547 τελικό}
{SEC(2010) 1548 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Γενικό πλαίσιο

Η παρούσα πρόταση αποτελεί αναδιατύπωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 της 22ας Δεκεμβρίου 2001 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής "Βρυξέλλες Ι").

Ο κανονισμός Βρυξέλλες Ι αποτελεί το θεμέλιο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εφαρμόζεται σε ευρύ φάσμα υποθέσεων, και καλύπτει όχι μόνο τις συμβατικές απαιτήσεις, αλλά και τις απαιτήσεις λόγω αδικοπραξίας και τις εμπράγματα απαιτήσεις. Προσδιορίζει το πλέον κατάλληλο δικαστήριο για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών και διευκολύνει την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος. Ο κανονισμός αντικατέστησε τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968, η οποία είχε συναφθεί μεταξύ των τότε κρατών μελών και είχε τροποποιηθεί επανειλημμένα για να προσαρμοστεί στις διαδοχικές διευρύνσεις της Ένωσης. Εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη, περιλαμβανομένης, δυνάμει χωριστής διεθνούς συμφωνίας, και της Δανίας, η οποία έχει ειδικό καθεστώς για τη δικαστική συνεργασία βάσει της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο κανονισμός άρχισε να ισχύει τον Μάρτιο του 2002. Οκτώ χρόνια αργότερα, η Επιτροπή εξέτασε την εφαρμογή του στην πράξη και έκρινε αναγκαίες ορισμένες τροποποιήσεις.

1.2. Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Παρόλο που η εφαρμογή του κανονισμού θεωρείται επιτυχής στο σύνολο της, από τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και από διάφορες νομικές και εμπειρικές μελέτες που πραγματοποίησε η Επιτροπή, προέκυψαν ορισμένες αδυναμίες στην τρέχουσα λειτουργία του κανονισμού, οι οποίες θα πρέπει να διορθωθούν. Κατά βάση, μπορούν να προσδιοριστούν τέσσερις βασικές ελλείψεις:

- Η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης σε άλλο κράτος μέλος ("κήρυξη εκτελεστότητας/exequatur") εξακολουθεί να δημιουργεί εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των αποφάσεων, με συνέπεια περιττές δαπάνες και καθυστερήσεις για τους εμπλεκόμενους, και δεν επιτρέπει στις επιχειρήσεις και τους πολίτες να επωφελούνται πλήρως από την εσωτερική αγορά.
- Στην ΕΕ η πρόσβαση στη δικαιοσύνη δεν είναι γενικά ικανοποιητική όσον αφορά τις διαφορές κατά τις οποίες ο εναγόμενος έχει την κατοικία του εκτός της ΕΕ. Ο ισχύων κανονισμός εφαρμόζεται μόνον εφόσον ο εναγόμενος έχει την κατοικία του εντός της ΕΕ, με ορισμένες εξαιρέσεις. Διαφορετικά, ο προσδιορισμός της δικαιοδοσίας διέπεται από το εθνικό δίκαιο. Η ανομοιογένεια των εθνικών νομοθεσιών συνεπάγεται άνιση πρόσβαση στη δικαιοσύνη για τις εταιρείες της ΕΕ που συναλλάσσονται με εταίρους από τρίτες χώρες: ορισμένες μπορούν εύκολα να επιλύσουν τη διαφορά τους στην ΕΕ, ενώ άλλες δεν μπορούν, ακόμη και σε περιπτώσεις όπου δεν έχει αρμοδιότητα άλλο δικαστήριο που εγγυάται τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης. Επιπλέον, εφόσον ορισμένες εθνικές νομοθεσίες δεν επιτρέπουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη στο πλαίσιο διαφορών όπου οι διάδικοι είναι εγκατεστημένοι εκτός της ΕΕ, δεν διασφαλίζεται η εκτέλεση διατάξεων αναγκαστικού

δικαίου της νομοθεσίας της Ένωσης, όπως π.χ. για την προστασία των καταναλωτών, των εργαζομένων ή των εμπορικών αντιπροσώπων.

- Η αποτελεσματικότητα της συμβατικής επιλογής δικαστηρίου (παρέκταση) πρέπει να βελτιωθεί. Επί του παρόντος, ο κανονισμός υποχρεώνει το δικαστήριο που επιλέγουν τα μέρη με συμφωνία παρέκτασης, να αναστείλει τη διαδικασία, εάν έχει επιληφθεί πρώτο άλλο δικαστήριο. Ο κανόνας αυτός επιτρέπει στους διαδίκους να ενεργήσουν κακόπιστα για να καθυστερήσουν την επίλυση της διαφοράς από το επιλεγέν δικαστήριο προσφεύγοντας πρώτα σε μη αρμόδιο δικαστήριο. Αυτή η δυνατότητα προκαλεί πρόσθετες δαπάνες και καθυστερήσεις και υπονομεύει την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα στην επίλυση της διαφοράς, που θα έπρεπε να εξασφαλίζει η συμφωνία παρέκτασης.
- Η σύνδεση μεταξύ διαιτησίας και ενώπιον δικαστηρίου διαδικασίας πρέπει να βελτιωθεί. Η διαιτησία δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Ωστόσο, εφόσον προσβάλλεται συμφωνία διαιτησίας ενώπιον δικαστηρίου, ένας διάδικος μπορεί να υπονομεύσει στην πράξη τη συμφωνία διαιτησίας και να δημιουργήσει μια κατάσταση όπου αναποτελεσματικές παράλληλες διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων μπορεί να οδηγήσουν σε ασυμβίβαστες επιλύσεις της διαφοράς. Αυτό δημιουργεί πρόσθετες δαπάνες και καθυστερήσεις, υπονομεύει την προβλεψιμότητα της επίλυσης της διαφοράς και δημιουργεί κίνητρα για καταχρηστικές τακτικές προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Στην εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση γίνεται λεπτομερής ανάλυση των προβλημάτων που παρουσιάζει το ισχύον σύστημα, καθώς και των επιπτώσεων από τις διάφορες εναλλακτικές επιλογές που εξετάστηκαν για την αντιμετώπισή τους.

Γενικότερος στόχος της αναθεώρησης είναι να αναπτυχθεί περαιτέρω ο ευρωπαϊκός χώρος δικαιοσύνης, με την άρση των εμποδίων που εναπομένουν στην ελεύθερη κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η σημασία αυτού του στόχου τονίστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης του 2009¹. Ειδικότερα, η πρόταση αποσκοπεί στη διευκόλυνση της επίλυσης των διασυνοριακών διαφορών και της ελεύθερης κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αναθεώρηση θα συμβάλει επίσης στη δημιουργία του αναγκαίου νομικού πλαισίου για την ανάκαμψη της ευρωπαϊκής οικονομίας.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Η παρούσα πρόταση εκπονήθηκε μετά από εκτενείς διαβουλεύσεις με το ενδιαφερόμενο κοινό, τα κράτη μέλη, τα άλλα θεσμικά όργανα και τους εμπειρογνώμονες σχετικά με τα προβλήματα που παρουσιάζει το ισχύον σύστημα και τις λύσεις που θα μπορούσαν να δοθούν. Στις 21 Απριλίου 2009, η Επιτροπή ενέκρινε έκθεση για την εφαρμογή του κανονισμού, καθώς και μια πράσινη βίβλο με προτάσεις για την αναθεώρησή του, επί των οποίων λήφθηκαν συνολικά 130 απαντήσεις. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα αποτελέσματα αρκετών μελετών για τις διάφορες πτυχές της αναθεώρησης, και ιδίως μια μελέτη του 2007 για την εφαρμογή του κανονισμού στην πράξη², καθώς και μια μελέτη του 2006 για τη

¹ Εγκρίθηκε στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2009.

² Πραγματοποιήθηκε από τον καθηγητή κ. Burkhard Hess του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης και δημοσιεύεται στη διεύθυνση http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

συντρέχουσα δικαιοδοσία³. Στο πλαίσιο δύο ακόμη εξωτερικών μελετών, συγκεντρώθηκαν εμπειρικά δεδομένα σχετικά με τις επιπτώσεις των διαφόρων εναλλακτικών επιλογών αναθεώρησης⁴. Η Επιτροπή διοργάνωσε δύο συνδιασκέψεις για την αναθεώρηση το 2009⁵ και το 2010⁶. Τον Ιούλιο του 2010 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη με εθνικούς εμπειρογνώμονες. Για το ζήτημα της διαιτησίας συστάθηκε χωριστή ομάδα εμπειρογνομόνων και πραγματοποίησε τρεις συσκέψεις τον Ιούλιο, τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο του 2010.

Από τις διαβουλεύσεις προκύπτει ότι οι γνώμες των ενδιαφερομένων για τα βασικά στοιχεία της αναθεώρησης συνοψίζονται ως εξής: Όσον αφορά την κατάργηση της εκτελεστότητας (*exequatur*), η μεγάλη πλειονότητα των ενδιαφερομένων και όλα τα κράτη μέλη συμμερίζονται τον στόχο της ελεύθερης κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, για την επίτευξη του στόχου αυτού, υποστηρίζουν γενικά την κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας. Σε μεγάλο βαθμό θεωρούν ότι η κατάργηση της εκτελεστότητας πρέπει να συνοδεύεται από εγγυήσεις, ιδιαίτερα για την προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης του διαδικού κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση. Οι απόψεις όμως δίστανται ως προς την έκταση των εν λόγω εγγυήσεων και τον τρόπο όπου πρέπει να υπάρχουν (στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή στο κράτος μέλος προέλευσης). Ειδικότερα εκφράστηκε προβληματισμός σχετικά με την κατάργηση της εκτελεστότητας στις υποθέσεις δυσφήμισης και τις συλλογικές αγωγές. Όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού στη διεθνή έννομη τάξη, επικρατεί γενικά η γνώμη ότι το πλέον πρόσφορο πλαίσιο ρύθμισης θα αποτελούσαν οι πολυμερείς διαπραγματεύσεις σε διεθνές επίπεδο. Ελλείψει τέτοιου πλαισίου, οι γνώμες δίστανται σχετικά με τον ορθότερο τρόπο ενέργειας. Ενώ ορισμένοι ενδιαφερόμενοι και κράτη μέλη υποστήριξαν την επέκταση των κανόνων δικαιοδοσίας και στους εναγόμενους από τρίτα κράτη, πράγμα που θα εξασφάλιζε ιδίως την πρόσβαση στα δικαστήρια στην Ευρώπη, οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι πιστεύουν ότι η αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων από τρίτα κράτη θα πρέπει να υπάγεται σε πολυμερές πλαίσιο που εξασφαλίζει αμοιβαιότητα σε διεθνές επίπεδο. Όσον αφορά τις συμφωνίες παρέκτασης, οι ενδιαφερόμενοι και τα κράτη μέλη υποστήριξαν ευρέως τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των εν λόγω συμφωνιών. Μεταξύ των διαφόρων τρόπων για την επίτευξη του στόχου αυτού, εκφράστηκε η προτίμηση να παρέχεται προτεραιότητα στο επιλεγέν δικαστήριο προκειμένου να αποφαινεται επί της αρμοδιότητάς του. Το σύστημα αυτό εναρμονίζεται σε μεγάλο βαθμό με αυτό που καθιερώνει η σύμβαση της Χάγης του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης δικαιοδοσίας, εξασφαλίζοντας έτσι μια συνεκτική προσέγγιση εντός της Ένωσης και σε διεθνές επίπεδο, αν η Ένωση αποφάσιζε μελλοντικά να προσχωρήσει στη σύμβαση αυτή του 2005. Όσον αφορά τη σύνδεση μεταξύ του κανονισμού

³ Πραγματοποιήθηκε από τον καθηγητή κ Arnaud Nuyts του Πανεπιστημίου των Βρυξελλών και δημοσιεύεται στη διεύθυνση

⁴ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm
Study on Data Collection and Impact Analysis Certain Aspects of a Possible Revision of Council Regulation No 44/2001 on Jurisdiction and the Recognition and Enforcement of Judgments in civil and Commercial matters, conducted by the Centre for Strategy & Evaluation Services (CSES), 2010, που δημοσιεύεται (μόνο στην αγγλική γλώσσα) στη διεύθυνση http://ec.europa.eu/justice/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm. Study to evaluate the impact of a possible ratification by the European Community of the 2005 Hague Convention on Choice of Court Agreements - πραγματοποιήθηκε από την GHK, το 2007, και δημοσιεύεται (μόνο στην αγγλική γλώσσα) στη διεύθυνση http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Συνδιάσκεψη που οργανώθηκε από κοινού από το πανεπιστήμιο της Χαϊδεβέργης και την Journal of Private International Law.

⁶ Συνδιάσκεψη που οργανώθηκε από κοινού με την ισπανική προεδρία.

και της διαιτησίας, ενώ πολλοί ενδιαφερόμενοι αναγνωρίζουν το πρόβλημα και υποστηρίζουν την αναζήτηση λύσεων μελλοντικά, αρκετές ενώσεις διαιτητών ανησυχούν μήπως οι ενδεχόμενες κανονιστικές ρυθμίσεις υποβαθμίσουν τον κορυφαίο ρόλο των ευρωπαϊκών κέντρων διαιτησίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι γνώμες δίστανται όσον αφορά τον καταλληλότερο τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος, δηλαδή είτε με ενεργό προώθηση των συμφωνιών διαιτησίας αποφεύγοντας τις παράλληλες διαδικασίες και την καταχρηστική προσφυγή στη δικαιοσύνη είτε με γενικότερο αποκλεισμό της διαιτησίας από το πεδίο του κανονισμού. Σε κάθε περίπτωση, οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν γενικά ικανοποίηση από την εφαρμογή της σύμβασης της Νέας Υόρκης του 1958, η οποία δεν θα πρέπει να υπονομευθεί από οποιαδήποτε ενέργεια της Ένωσης στον τομέα αυτό.

Η Επιτροπή ανέλυσε το κόστος και τα οφέλη από τις βασικές πτυχές της προτεινόμενης μεταρρύθμισης στην εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύουν την παρούσα πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1 Σύνοψη των προτεινόμενων ενεργειών

Τα προτεινόμενα στοιχεία της μεταρρύθμισης έχουν ως εξής:

- Κατάργηση της ενδιάμεσης διαδικασίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων (εκτελεστότητα) με εξαίρεση τις αποφάσεις σε υποθέσεις δυσφήμισης και σε συλλογικές αγωγές αποζημίωσης·
- Επέκταση των κανόνων δικαιοδοσίας του κανονισμού στις διαφορές όπου εμπλέκονται εναγόμενοι από τρίτη χώρα, ιδίως σε περιπτώσεις όπου η ίδια διαφορά εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίων εντός και εκτός της ΕΕ·
- Αύξηση της αποτελεσματικότητας των συμφωνιών παρέκτασης·
- Βελτίωση της σύνδεσης του κανονισμού με τη διαιτησία·
- Καλύτερος συντονισμός των διαδικασιών ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών·
- Βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη για ορισμένες κατηγορίες διαφορών· και
- Διασαφήνιση των όρων υπό τους οποίους μπορούν να κυκλοφορούν εντός της ΕΕ οι αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων.

3.1.1. Κατάργηση της εκτελεστότητας

Η συνεργασία στις αστικές υποθέσεις έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο της δημιουργίας στην Ευρώπη μιας εσωτερικής αγοράς που βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων. Η εν λόγω αμοιβαία αναγνώριση βελτιώθηκε βαθμιαία στην Ένωση με τον περιορισμό των ελέγχων στις αλλοδαπές αποφάσεις. Σήμερα, η δικαστική συνεργασία και ο βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών έχει φτάσει σε επίπεδο που επιτρέπει τη μετάβαση σε ένα απλούστερο, λιγότερο δαπανηρό και πιο αυτόματο σύστημα κυκλοφορίας των αποφάσεων, με την άρση των διατυπώσεων που ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών. Η πρόταση ως εκ τούτου καταργεί τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας για όλες τις αποφάσεις που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, με εξαίρεση τις

αποφάσεις σε υποθέσεις δυσφήμισης και συλλογικών αγωγών αποζημίωσης. Η κατάργηση της κήρυξης της εκτελεστότητας θα συνοδεύεται από διαδικαστικές εγγυήσεις που εξασφαλίζουν κατάλληλη προστασία του δικαιώματος του εναγομένου σε αμερόληπτο δικαστήριο και του δικαιώματος υπεράσπισης, όπως προβλέπονται στο άρθρο 47 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της ΕΕ. Ο εναγόμενος θα έχει στη διάθεσή του τρία βασικά ένδικα μέσα, χάρη στα οποία, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η απόφαση που εκδόθηκε σε κράτος μέλος δεν θα παράγει έννομα αποτελέσματα σε άλλο κράτος μέλος: πρώτον, θα έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την απόφαση στο κράτος μέλος προέλευσης, αν δεν ενημερώθηκε δεόντως για τη διαδικασία στο κράτος αυτό. Δεύτερον, η πρόταση θεσπίζει ένα έκτακτο ένδικο μέσο στο κράτος μέλος εκτέλεσης που θα επιτρέπει στον εναγόμενο να αμφισβητεί κάθε άλλο διαδικαστικό ελάττωμα που προέκυψε τυχόν στη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης και το οποίο προσέβαλε ενδεχομένως το δικαίωμά του σε δίκαιη δίκη. Ένα τρίτο ένδικο μέσο θα παρέχει στον εναγόμενο τη δυνατότητα να αναστείλει την εκτέλεση απόφασης σε περίπτωση που είναι ασυμβίβαστη με άλλη απόφαση η οποία εκδόθηκε στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή - υπό ορισμένες προϋποθέσεις- σε άλλη χώρα. Οι εγγυήσεις αυτές αφορούν περιπτώσεις που αντιμετωπίζονται επί του παρόντος με ορισμένους με τους υπάρχοντες λόγους άρνησης της εκτέλεσης, ιδίως προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης, με τη βασική διαφορά ότι καταργείται ο ουσιαστικός έλεγχος της δημόσιας τάξης. Ως εκ τούτου, θα εξοικονομηθεί ο χρόνος και τα έξοδα της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας, ενώ παράλληλα θα εξασφαλίζεται η απαιτούμενη προστασία των εναγόμενων.

Η πρόταση περιλαμβάνει επίσης μια σειρά στερεοτύπων εντύπων με σκοπό να διευκολύνουν την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών αποφάσεων ελλείψει της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας, καθώς και την αίτηση αναθεώρησης σύμφωνα με την προαναφερθείσα διαδικασία εγγύησης των δικαιωμάτων υπεράσπισης. Με τα έντυπα αυτά θα διευκολύνεται η εκτέλεση της απόφασης από τις αρμόδιες αρχές, ιδίως εφόσον πρέπει να υπολογιστούν τόκοι και έξοδα. Περιορίζεται επίσης η ανάγκη για μετάφραση της απόφασης και διευκολύνεται η αίτηση αναθεώρησης της απόφασης από τους εναγόμενους που πρέπει να ενεργήσουν σε άλλο κράτος μέλος.

Η πρόταση διατηρεί τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας για τις αποφάσεις σε υποθέσεις δυσφήμισης, στις οποίες κάποιος ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε το δικαίωμα της προσωπικότητας ή της ιδιωτικότητάς του από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Οι υποθέσεις αυτές είναι ιδιαίτερα ευαίσθητες και τα κράτη μέλη έχουν υιοθετήσει αποκλίνουσες προσεγγίσεις για την εξασφάλιση του σεβασμού των διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων που θίγονται, όπως η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ο σεβασμός της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, η προστασία των προσωπικών δεδομένων, η ελευθερία έκφρασης και ενημέρωσης. Λόγω των αποκλίσεων αυτών, σε συνδυασμό με την απουσία εναρμονισμένων κανόνων σύγκρουσης νόμων σε επίπεδο Ένωσης (βλ. άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2007 ("Ρώμη II")⁷), είναι πρόωρο να θεωρηθεί ότι υπάρχει το απαιτούμενο επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των νομικών συστημάτων ώστε να υπερβούμε την επικρατούσα κατάσταση (*status quo*) στο ζήτημα αυτό. Κρίνεται επομένως προτιμότερο να διατηρηθεί προσωρινά η διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας για

⁷ EE L 199 της 31.7.2007, σ. 40.

τις αποφάσεις σε υποθέσεις δυσφήμισης, έως ότου διασαφηνισθούν περαιτέρω οι κανόνες τόσο ουσιαστικού δικαίου όσο και σύγκρουσης νόμων στον τομέα αυτό.

Η κήρυξη της εκτελεστότητας διατηρείται επίσης για τις αποφάσεις σε διαδικασίες που κινούνται από ομάδα εναγόντων, αντιπροσωπευτική οντότητα ή φορέα που ενεργεί προς το δημόσιο συμφέρον, για την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από παράνομες επιχειρηματικές πρακτικές σε πλήθος εναγόντων ("συλλογικές αγωγές"). Οι υπάρχοντες μηχανισμοί για την αποζημίωση ομάδας προσώπων που θίγονται από παράνομες επιχειρηματικές πρακτικές ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό σε όλη την ΕΕ. Κατ' ουσίαν, κάθε εθνικό σύστημα επιδίκασης αποζημίωσης είναι μοναδικό και δεν υπάρχουν δύο όμοια εθνικά συστήματα στον τομέα αυτό. Ορισμένες από τις διαδικασίες εφαρμόζονται μόνο σε συγκεκριμένους τομείς (π.χ. αποκατάσταση ζημιών από επενδύσεις στη Γερμανία ή ζημιών που προκλήθηκαν από αντιανταγωνιστικές πρακτικές στο Ηνωμένο Βασίλειο)· άλλες έχουν ευρύτερο πεδίο εφαρμογής (π.χ. διαδικασίες συλλογικών αγωγών στην Ισπανία). Μια δεύτερη διαφορά είναι η νομιμοποίηση για άσκηση συλλογικών αγωγών αποζημίωσης: Κάποια κράτη μέλη έχουν αναθέσει σε δημόσιες αρχές την εξουσία κίνησης διαδικασίας σε ορισμένους τομείς (π.χ. ο Συνήγορος του πολίτη στη Φινλανδία), ενώ σε άλλα νομιμοποιούνται ιδιωτικές οργανώσεις, όπως ενώσεις καταναλωτών (π.χ. Βουλγαρία) ή ιδιώτες που ενεργούν εξ ονόματος μιας ομάδας (π.χ. Πορτογαλία). Πολλά κράτη μέλη εφαρμόζουν συνδυασμό διαφόρων κανόνων όσον αφορά τη νομιμοποίηση. Μια περαιτέρω διαφορά είναι οι κατηγορίες των θιγομένων που μπορούν να ασκήσουν συλλογική αγωγή αποζημίωσης. Τα περισσότερα εθνικά συστήματα που προαναφέρθηκαν προβλέπουν την άσκηση των αγωγών αυτών από τους καταναλωτές, ενώ ελάχιστα τις επιτρέπουν και σε άλλες κατηγορίες θιγομένων, όπως οι μικρές επιχειρήσεις. Διαφορές υπάρχουν επίσης και ως προς τα αποτελέσματα που παράγει μια απόφαση για τα μέλη της ενδιαφερόμενης ομάδας: Στα περισσότερα κράτη μέλη, η απόφαση δεσμεύει μόνον εκείνους που συναίνεσαν ρητά στην κίνηση διαδικασίας (π.χ. Σουηδία, Ιταλία), ενώ σε κάποια είναι δεσμευτική για όλα τα μέλη της ομάδας, εκτός εάν έχουν δηλώσει ότι δεν συμμετέχουν στη διαδικασία (Πορτογαλία, Δανία, Κάτω Χώρες). Επιπλέον, υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κρατών μελών ως προς τον χρόνο κατά τον οποίο προσδιορίζονται ατομικά τα πρόσωπα που δικαιούνται να ζητήσουν αποζημίωση· σε ορισμένα κράτη μέλη, ο προσδιορισμός πρέπει να γίνεται κατά την άσκηση της συλλογικής αγωγής (π.χ. Ηνωμένο Βασίλειο), ενώ σε άλλα μπορεί να πραγματοποιηθεί σε επόμενο στάδιο (π.χ. Πολωνία και Ισπανία). Υπάρχουν επίσης σημαντικές διαφορές όσον αφορά τη χρηματοδότηση των συλλογικών αγωγών, τη διανομή των ποσών που επιδικάζονται και τη χρήση εναλλακτικών μηχανισμών επίλυσης διαφορών. Λόγω αυτών των μεγάλων διαφορών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει στο στάδιο αυτό το απαιτούμενο επίπεδο εμπιστοσύνης. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θα προβεί σε δημόσια διαβούλευση σχετικά με μια ευρωπαϊκή προσέγγιση των συλλογικών αγωγών, προκειμένου να προσδιοριστούν οι μορφές εκείνες των συλλογικών αγωγών που θα μπορούσαν να προσαρμοσθούν στο νομικό σύστημα της ΕΕ, καθώς και στις έννομες τάξεις των 27 κρατών μελών της. Από τη δημόσια διαβούλευση θα διαπιστωθεί, μεταξύ άλλων, πόσο αποτελεσματικοί είναι οι κανόνες του ευρωπαϊκού αστικού και του δικονομικού δικαίου για να είναι εκτελεστές σε όλη την ΕΕ οι συλλογικές αγωγές και οι σχετικές αποφάσεις. Εν αναμονή της έκβασης της εν λόγω διαβούλευσης, είναι πρόωρο να υπερβούμε την επικρατούσα κατάσταση (*status quo*) στις συλλογικές αγωγές αποζημίωσης καταργώντας τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας για τις αποφάσεις που εκδίδονται σ' αυτές. Σε περίπτωση που οδηγηθούμε, ως αποτέλεσμα της

διαβούλευσης, στη θέσπιση μέτρων εναρμόνισης ή προσέγγισης στον τομέα αυτόν, οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου κανονισμού για την κατάργηση της κήρυξης της εκτελεστότητας θα πρέπει να επεκταθούν με συνέπεια στις εν λόγω διαδικασίες. Η εν λόγω επέκταση δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα της Επιτροπής να προτείνει την κατάργηση των ενδιάμεσων μέτρων για τις διαδικασίες συλλογικών αγωγών αποζημίωσης, ακόμη και σε περίπτωση απουσίας μέτρων εναρμόνισης ή προσέγγισης, εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν την αποτελεσματικότητα και το αποδεκτό μιας τέτοιας εξέλιξης στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη.

3.1.2. Βελτίωση της λειτουργίας του κανονισμού στη διεθνή έννομη τάξη

Προτείνονται διάφορες τροποποιήσεις με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας του κανονισμού στη διεθνή έννομη τάξη.

- Η πρόταση επεκτείνει τους κανόνες δικαιοδοσίας που προβλέπει ο κανονισμός στους εναγόμενους από τρίτες χώρες. Με την τροποποίηση αυτή θα διευρυνθούν γενικά οι δυνατότητες των επιχειρήσεων και των πολιτών να ασκούν αγωγές στην ΕΕ κατά προσώπων από τρίτες χώρες, δεδομένου ότι στις περιπτώσεις αυτές καθίστανται εφαρμοστέοι ειδικοί κανόνες δικαιοδοσίας, όπως π.χ. αυτοί που παρέχουν δικαιοδοσία στο δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης της σύμβασης. Ειδικότερα, με την τροποποίηση εξασφαλίζεται η εφαρμογή των κανόνων δικαιοδοσίας που προστατεύουν τους καταναλωτές, τους εργαζόμενους και τους ασφαλισμένους και σε περίπτωση που ο εναγόμενος κατοικεί εκτός της ΕΕ.
- Με την πρόταση εναρμονίζονται περαιτέρω οι κανόνες επικουρικής δικαιοδοσίας και δημιουργούνται δύο επιπλέον δωσιδικίες για τις διαφορές στις οποίες εμπλέκονται εναγόμενοι που κατοικούν εκτός ΕΕ. Πρώτον, η πρόταση προβλέπει ότι ένας εναγόμενος εκτός ΕΕ μπορεί να εναχθεί στον τόπο όπου βρίσκονται κινητά περιουσιακά στοιχεία του, υπό την προϋπόθεση ότι η αξία τους δεν είναι δυσανάλογη με την αξία της απαίτησης και ότι η διαφορά έχει ικανή συνάφεια με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου. Επιπλέον, τα δικαστήρια κρατών μελών θα μπορούν να ασκούν δικαιοδοσία, εάν δεν είναι διαθέσιμο άλλο δικαιοδοτικό όργανο που εγγυάται το δικαίωμα δίκαιης δίκης και η διαφορά έχει ικανή συνάφεια με το εν λόγω κράτος μέλος ("*forum necessitatis*"). Η εναρμόνιση της επικουρικής δικαιοδοσίας εξασφαλίζει ίση πρόσβαση των πολιτών και των επιχειρήσεων σε δικαστήριο της Ένωσης, καθώς και ισότιμους όρους για τις επιχειρήσεις στην εσωτερική αγορά από την άποψη αυτή. Οι εναρμονισμένοι κανόνες αντισταθμίζουν την κατάργηση των υφιστάμενων εθνικών κανόνων. Πρώτον, η δωσιδικία του δικαστηρίου του τόπου όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία εξισορροπεί την απουσία εναγομένου στην Ένωση. Ανάλογος κανόνας ισχύει σήμερα σε αρκετά μεγάλο αριθμό κρατών μελών και έχει το πλεονέκτημα ότι εξασφαλίζει τη δυνατότητα εκτέλεσης μιας απόφασης στο κράτος όπου εκδόθηκε. Δεύτερον, η εξ ανάγκης δικαιοδοσία εγγυάται το δικαίωμα των εναγόντων της ΕΕ σε δίκαιη δίκη, πράγμα το οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τις επιχειρήσεις της ΕΕ που επενδύουν σε χώρες με ανώριμα νομικά συστήματα.
- Η πρόταση θεσπίζει κανόνα προαιρετικής εκκρεμοδικίας για τις διαφορές με το ίδιο αντικείμενο και μεταξύ των ιδίων διαδίκων οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων της ΕΕ και τρίτης χώρας. Το δικαστήριο κράτους μέλους μπορεί κατ' εξαίρεση να αναστείλει τη διαδικασία, εάν έχει επιληφθεί πρώτο δικαστήριο

εκτός ΕΕ και αναμένεται να αποφανθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, καθώς και ότι η απόφαση θα μπορεί να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί στο εν λόγω κράτος μέλος. Η τροποποίηση αυτή αποσκοπεί στην αποφυγή παράλληλων διαδικασιών εντός και εκτός ΕΕ.

3.1.3. Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των συμφωνιών παρέκτασης

Η πρόταση περιλαμβάνει δύο τροποποιήσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των συμφωνιών παρέκτασης:

Εφόσον τα μέρη έχουν ορίσει ένα ή περισσότερα δικαστήρια για την επίλυση της διαφοράς τους, η πρόταση δίνει προτεραιότητα στο επιλεγέν δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί επί της αρμοδιότητάς του, ανεξάρτητα αν είναι το πρώτο ή το δεύτερο επιληφθέν. Κάθε άλλο δικαστήριο οφείλει να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου το επιλεγέν δικαστήριο κρίνει εαυτό αρμόδιο ή -σε περίπτωση που η συμφωνία είναι άκυρη- αναρμόδιο. Η τροποποίηση αυτή θα αυξήσει την αποτελεσματικότητα των συμφωνιών παρέκτασης και θα εξαλείψει τα κίνητρα για καταχρηστική προσφυγή σε αναρμόδια δικαστήρια.

Επιπλέον, η πρόταση θεσπίζει έναν εναρμονισμένο κανόνα σύγκρουσης νόμων σχετικά με το ουσιαστικό κύρος των συμφωνιών παρέκτασης, εξασφαλίζοντας έτσι παρόμοια κρίση επί του θέματος οποιοδήποτε δικαστήριο και αν επιληφθεί.

Και οι δύο αυτές τροποποιήσεις είναι αντίστοιχες με τις λύσεις που δόθηκαν από τη σύμβαση της Χάγης του 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης, διευκολύνοντας έτσι την ενδεχόμενη προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εν λόγω σύμβαση.

3.1.4. Βελτίωση της σύνδεσης μεταξύ του κανονισμού και της διαιτησίας

Η πρόταση περιλαμβάνει ειδικό κανόνα για τη σχέση μεταξύ διαιτησίας και ενώπιον δικαστηρίου διαδικασίας. Υποχρεώνει το δικαστήριο που έχει επιληφθεί μιας διαφοράς να αναστείλει τη διαδικασία, αν η αρμοδιότητά του αμφισβητείται δυνάμει συμφωνίας διαιτησίας και έχει ήδη επιληφθεί της υπόθεσης διαιτητικό δικαστήριο ή έχει κινηθεί διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου σχετικά με τη συμφωνία διαιτησίας στο κράτος μέλος της έδρας της διαιτησίας. Η τροποποίηση αυτή θα βελτιώσει την αποτελεσματικότητα των συμφωνιών διαιτησίας στην Ευρώπη, θα αποτρέψει τις παράλληλες διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου και διαιτητικών αρχών, και θα εξαλείψει τα κίνητρα για καταχρηστικές τακτικές επίλυσης των διαφορών.

3.1.5. Καλύτερος συντονισμός των διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίων των κρατών μελών

Μια σειρά περαιτέρω τροποποιήσεων αποσκοπεί στη βελτίωση του συντονισμού των διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίων στα κράτη μέλη. Οι τροποποιήσεις αυτές έχουν ως εξής:

- Η πρόταση αποσκοπεί στη βελτίωση του γενικού κανόνα περί εκκρεμοδικίας με τον ορισμό προθεσμίας εντός της οποίας το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί αν είναι αρμόδιο. Επιπλέον, η τροποποίηση προβλέπει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των επιληφθέντων για την ίδια υπόθεση δικαστηρίων.
- Η πρόταση διευκολύνει την ένωση των συναφών αγωγών καταργώντας την προϋπόθεση ότι η ένωση πρέπει να είναι δυνατή βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

- Όσον αφορά τα ασφαλιστικά μέτρα, η πρόταση προβλέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των αποφάσεων για τα μέτρα αυτά που εκδίδονται από δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης, περιλαμβανομένων -υπό ορισμένες προϋποθέσεις- των μέτρων που έχουν διαταχθεί χωρίς κλήση του εναγομένου (*ex parte*). Αντίθετα, η πρόταση δεν επιτρέπει την κυκλοφορία των αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων που διατάσσονται από δικαστήριο το οποίο δεν έχει δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης. Λόγω των ευρέων αποκλίσεων που παρουσιάζουν οι εθνικές νομοθεσίες στο ζήτημα αυτό, τα αποτελέσματα των εν λόγω μέτρων θα πρέπει να περιορίζονται στο έδαφος του κράτους μέλους όπου διατάχθηκαν, αποτρέποντας έτσι τον κίνδυνο καταχρηστικής αναζήτησης της πλέον ευνοϊκής δικαιοδοσίας. Τέλος, εάν η διαδικασία επί της ουσίας εκκρεμεί σε ένα δικαστήριο και ζητείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων από άλλο, η πρόταση απαιτεί τη συνεργασία μεταξύ των δύο δικαστηρίων ώστε να λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία της υπόθεσης κατά τη διαταγή ασφαλιστικού μέτρου.

3.1.6. Βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη

Μια τελευταία σειρά τροποποιήσεων βελτιώνει την πρακτική λειτουργία των κανόνων δικαιοδοσίας. Αυτές περιλαμβάνουν:

- τη θέσπιση δωσιδικίας των δικαστηρίων του τόπου όπου βρίσκονται τα κινητά περιουσιακά στοιχεία για τις αγωγές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα·
- τη δυνατότητα των εργαζομένων να ασκούν αγωγές κατά περισσότερων εναγομένων στον τόπο εργασίας τους σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1. Η δυνατότητα αυτή υπήρχε στη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968. Η επανεισαγωγή της στον κανονισμό θα είναι χρήσιμη για τους εργαζόμενους που επιθυμούν να προσφύγουν κατά των κοινών εργοδοτών τους που είναι εγκατεστημένοι σε διάφορα κράτη μέλη (βλ. την περίπτωση που αναφέρεται στην υπόθεση C-462/06). Η αποκατάσταση της δυνατότητας για ένωση των διαδικασιών κατά περισσότερων εναγομένων στο πλαίσιο αυτό θα είναι κυρίως επωφελής για τους εργαζόμενους. Η αντίθετη περίπτωση, δηλαδή ένας εργοδότης να ενώσει διαδικασίες έναντι περισσότερων εργαζομένων, δεν φαίνεται να προκύπτει στην πράξη σε υποθέσεις ατομικών συμβάσεων απασχόλησης·
- τη δυνατότητα σύναψης συμφωνίας παρέκτασης για διαφορές που αφορούν τη μίσθωση χώρων για επαγγελματική χρήση, και
- την υποχρεωτική ενημέρωση του εναγομένου που παρίσταται σχετικά με τις έννομες συνέπειες σε περίπτωση που δεν αμφισβητήσει την αρμοδιότητα του δικαστηρίου.

3.1. Νομική βάση

Με την παρούσα πρόταση τροποποιείται ο κανονισμός 44/2001, ο οποίος βασιζόταν στο άρθρο 61 στοιχείο γ) και στο άρθρο 67 παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Από την έναρξη ισχύος της συνθήκης της Λισαβόνας, η αντίστοιχη νομική βάση είναι το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ) και ε) της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο τίτλος V του τρίτου μέρους της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εφαρμόζεται στη Δανία λόγω του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στις συνθήκες. Πάντως, οι κανόνες που θεσπίζει ο κανονισμός 44/2001 επεκτάθηκαν στη Δανία

δυνάμει της συμφωνίας της 19ης Οκτωβρίου 2005 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Η συμφωνία αυτή περιλαμβάνει επίσης έναν μηχανισμό που παρέχει στη Δανία τη δυνατότητα να εφαρμόσει κάθε πράξη τροποποίησης του κανονισμού 44/2001.

Ο τίτλος V δεν εφαρμόζεται επίσης στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, εκτός εάν οι δύο αυτές χώρες αποφασίσουν διαφορετικά, σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του πρωτοκόλλου για τη θέση τους όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

3.2. Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Τα διάφορα στοιχεία της αναθεώρησης που περιγράφονται παραπάνω είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Ως προς την επικουρικότητα, η κατάργηση της κήρυξης της εκτελεστότητας δεν μπορεί να επιτευχθεί από τα κράτη μέλη, επειδή η διαδικασία έχει εναρμονιστεί από τον κανονισμό Βρυξέλλες I και μπορεί, επομένως, να τροποποιηθεί μόνο μέσω κανονισμού. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τη βελτίωση των ισχυόντων κανόνων περί δικαιοδοσίας και τον συντονισμό των διαδικασιών μεταξύ των κρατών μελών. Όσον αφορά την προτεινόμενη εναρμόνιση της συντρέχουσας δικαιοδοσίας, οι υπάρχουσες αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών κανόνων δημιουργούν άνισους όρους στην αγορά για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε συναλλαγές με εταίρους εκτός της ΕΕ. Μόνο μέσω νομοθεσίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να δημιουργηθούν ισότιμοι όροι. Όσον αφορά, τέλος, τη σύνδεση με τη διαιτησία, τα κράτη μέλη δεν μπορούν μόνοι τους να εξασφαλίσουν τον κατάλληλο συντονισμό των διαδικασιών διαιτησίας στο έδαφός τους με τις ενώπιον δικαστηρίου διαδικασίες που διεξάγονται σε άλλο κράτος μέλος, επειδή τα αποτελέσματα της εθνικής νομοθεσίας περιορίζονται από την αρχή της εδαφικότητας. Είναι επομένως αναγκαία η δράση σε επίπεδο ΕΕ.

Η εκτίμηση επιπτώσεων που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση αποδεικνύει ότι τα οφέλη από κάθε προτεινόμενη τροποποίηση υπερβαίνουν το κόστος τους και ότι, επομένως, τα προτεινόμενα μέτρα είναι ανάλογα με τον επιδιωκόμενο στόχο.

3.3. Επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα

Όπως αναλύεται λεπτομερώς στην εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση και σύμφωνα με τη στρατηγική της Ένωσης για την αποτελεσματική εφαρμογή του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁸, σε όλα τα στοιχεία της μεταρρύθμισης είναι σεβαστά τα δικαιώματα που προβλέπονται στον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων, και, ιδίως, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και το δικαίωμα αμερόληπτου δικαστηρίου, που εγγυάται το άρθρο 47. Επίσης βελτιώνεται το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών που αναφέρεται στο άρθρο 38. Η κατάργηση της κήρυξης της εκτελεστότητας θα συνοδεύεται από τη θέσπιση ειδικών διαδικασιών αναθεώρησης που εξασφαλίζουν στον εναγόμενο πραγματική προσφυγή και η απόφαση η οποία δεν σέβεται το δικαίωμά του για αμερόληπτο δικαστήριο και τα δικαιώματα υπεράσπισής του δεν θα παράγει αποτελέσματα έναντι αυτού. Οι αλλαγές που αναμένεται να επέλθουν στη διεθνή έννομη τάξη θα βελτιώσουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τους πολίτες, ιδίως για τους πλέον αδύναμους, και τις εταιρείες. Η κατάργηση των δυνατοτήτων παράκαμψης μιας συμφωνίας παρέκτασης ή διαιτησίας περιορίζουν τον κίνδυνο διεξαγωγής παράλληλων

⁸ Ανακοίνωση της Επιτροπής, COM(2010) 573 τελικό της 19.10.2010.

διαδικασιών, βελτιώνοντας έτσι τη γενικότερη αποτελεσματικότητα της δικαιοσύνης και την επιχειρηματική ελευθερία που αναφέρεται στο άρθρο 16 του Χάρτη. Τέλος, καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θίγει το θεμελιώδες δικαίωμα των εργαζομένων και των εργοδοτών, ή των αντίστοιχων οργανώσεών τους, να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις, και, σε περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων, να προσφεύγουν σε συλλογικές δράσεις για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, συμπεριλαμβανομένης της απεργίας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 28 του Χάρτη.

↓ 44/2001

2010/0383 (COD)

Πρόταση

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) ~~αριθ. 44/2001~~ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 22ας Δεκεμβρίου 2000

για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και
εμπορικές υποθέσεις

(Αναδιατύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη ~~για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας~~ ☒ για τη
λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ☒, και ιδίως το άρθρο ~~61 στοιχείο γ)~~ ☒ 67
παράγραφος 4 ☒ και το άρθρο ~~67(1)~~ ☒ 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ) και ε) ☒,

↓ 44/2001

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁹,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹⁰,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

↓ νέο

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 της 22ης Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή
δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές

⁹ ΕΕ C 376 της 12.1999, σ. 1.

¹⁰ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου 2000 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην ΕΕ).

¹¹ ΕΕ C 117 της 26.4.2000, σ. 6 ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

υποθέσεις¹² έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα¹³. Δεδομένου ότι πρόκειται να γίνουν περαιτέρω τροποποιήσεις, θα πρέπει να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 1
(προσαρμοσμένο)

- (2) Η ~~Κοινότητα~~ ☒ Ένωση ☒ θέτει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ~~μέσα στον οποίο να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων~~, ☒ που διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ιδίως με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις ☒. Προκειμένου να δημιουργήσει σταδιακά έναν τέτοιο χώρο, η ~~Κοινότητα~~ ☒ Ένωση ☒ πρέπει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, ~~τα οποία~~ ☒ ιδίως όταν ☒ είναι αναγκαία για την ~~καλή~~ ☒ εύρυθμη ☒ λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 2
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

- (3) Ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ~~καθώς και σχετικά με την απλούστευση των διατυπώσεων για την~~ ⇒ ώστε να εξασφαλίζεται ⇐ ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων κρατών μελών που δεσμεύονται από τον ~~ανά χείρας~~ ☒ παρόντα ☒ κανονισμό.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 3
(προσαρμοσμένο)

- (4) Το θέμα αυτό υπάγεται στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου ~~65~~ ☒ 81 ☒ της συνθήκης ☒ για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ☒.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 6
(προσαρμοσμένο)

- (5) Για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο οι κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων να καθορίζονται από δεσμευτικό και άμεσα εφαρμοστέο ~~κοινοτικό~~ νομοθέτημα ☒ της Ένωσης ☒.

¹² EE L 012 της 16.1.2001, σ. 1.

¹³ Βλ. παράρτημα VII.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 4
(προσαρμοσμένο)

- (6) ☒ Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, ☒ σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. ☒ Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων αυτών και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς τούτο όρια. ☒

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 5
(προσαρμοσμένο)

- (7) Τα κράτη μέλη συνήψαν στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, στο πλαίσιο του άρθρου 293 τέταρτη περίπτωση της συνθήκης ☒ για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ☒ τη σύμβαση των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης των νέων κρατών μελών σε αυτή τη σύμβαση(4) (εφεξής: "σύμβαση των Βρυξελλών")¹⁴. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1988, τα κράτη μέλη και τα κράτη ΕΖΕΣ συνήψαν τη σύμβαση του Λουγκάνο για τη δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία είναι παράλληλη με τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968.

↓ νέο

- (8) Στις 22 Δεκεμβρίου 2000, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που αντικατέστησε τη σύμβαση των Βρυξελλών, σε ό,τι αφορά το έδαφος της Ένωσης, στις σχέσεις μεταξύ όλων των κρατών μελών εκτός της Δανίας. Με την απόφαση 2006/325/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2006, η Ένωση συνήψε συμφωνία με τη Δανία που εξασφαλίζει την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού αριθ. 44/2001 στη Δανία. Η σύμβαση του Λουγκάνο του 1988 αναθεωρήθηκε από τη σύμβαση του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που σύναψε η Ένωση με τη Δανία και τα κράτη της ΕΖΕΣ στις 30 Οκτωβρίου 2007¹⁵. Θα πρέπει να εξασφαλισθεί η ερμηνευτική συνέχεια των συμβάσεων αυτών και του παρόντος κανονισμού.
- (9) Στις 21 Απριλίου 2009, η Επιτροπή ενέκρινε έκθεση για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001¹⁶. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έκθεσης, η

¹⁴ ΕΕ L 299 της 31.12.1972, σ. 32. ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 1. ΕΕ L 388, 31.12.1982, σ. 1. ΕΕ L 285 της 3.10.1989, σ. 1. ΕΕ C 15 της 15.1.1997, σ. 1. Για ενοποιημένο κείμενο βλ. ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 1.

¹⁵ ΕΕ L 339 της 21.12.2007, σ. 1.

¹⁶ Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, COM (2009) 174 τελικό.

λειτουργία του κανονισμού είναι γενικά ικανοποιητική, αλλά είναι επιθυμητό να βελτιωθεί η εφαρμογή ορισμένων από τις διατάξεις του, να διευκολυνθεί περαιτέρω η ελεύθερη κυκλοφορία των αποφάσεων, και να αναβαθμιστεί ακόμη περισσότερο η πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 7
(προσαρμοσμένο)

- (10) Το πεδίο εφαρμογής του ~~ανά χείρας~~ ☒ παρόντος ☒ κανονισμού πρέπει να καλύπτει όλες τις κύριες αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός από κάποια σαφώς καθορισμένα ζητήματα. ☒ Λαμβάνοντας υπόψη την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής, οι εν λόγω υποθέσεις θα πρέπει να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ☒.

↓ νέο

- (11) Ο παρών κανονισμός δεν έχει εφαρμογή στη διαιτησία, εκτός από τη συγκεκριμένη περίπτωση που προβλέπεται σ' αυτόν. Δεν έχει εφαρμογή, ιδίως, όσον αφορά τον τύπο, την ύπαρξη, την ισχύ και τα αποτελέσματα των συμφωνιών διαιτησίας, τις εξουσίες των διαιτητών, τη διαδικασία ενώπιον των διαιτητικών δικαστηρίων, καθώς και την ισχύ, την ακύρωση και την αναγνώριση και εκτέλεση των διαιτητικών αποφάσεων.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 8

~~Οι δικαστικές διαφορές που υπάγονται στον κανονισμό πρέπει να παρουσιάζουν σύνδεσμο με το έδαφος των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον ανά χείρας κανονισμό. Οι κοινοί κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει, κατά κανόνα, να εφαρμόζονται όταν ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε ένα από τα κράτη.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 9

~~Οι εναγόμενοι, που δεν έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος υπάγονται εν γένει στους εθνικούς κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που ισχύουν στο έδαφος του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το δικαστήριο το οποίο επελήφθη της υποθέσεως, και οι εναγόμενοι, που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος που δεν δεσμεύεται από τον ανά χείρας κανονισμό, πρέπει να συνεχίσουν να υπάγονται στη σύμβαση των Βρυξελλών.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 10

~~Για τους σκοπούς της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος το οποίο δεσμεύεται από τον ανά χείρας κανονισμό αναγνωρίζονται και εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος που δεσμεύεται από τον ανά χείρας κανονισμό, ακόμη και αν ο καταδικασθείς οφειλέτης έχει την κατοικία του σε τρίτο κράτος.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 11

- (12) Οι κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και να βασίζονται στην αρχή της γενικής δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου και η δωσιδικία αυτή πρέπει να ισχύει πάντοτε, εκτός από μερικές συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το επίδικο αντικείμενο ή η αυτονομία των μερών δικαιολογεί άλλο συνδετικό παράγοντα. Η κατοικία των νομικών προσώπων πρέπει να καθορίζεται αυτοτελώς ώστε να αυξάνεται η διαφάνεια των κοινών κανόνων και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις δικαιοδοσίας.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 12

⇒ νέο

- (13) Η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικές δωσιδικίες που θα ισχύουν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για τη διευκόλυνση του έργου της δικαιοσύνης. ⇒ Η ύπαρξη στενού συνδέσμου θα πρέπει να παρέχει ασφάλεια δικαίου, ώστε ο εναγόμενος να μην ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους το οποίο δεν μπορούσε ευλόγως να προβλέψει. Αυτό το στοιχείο είναι σημαντικό, ιδίως σε διαφορές που αφορούν εξωσυμβατικές υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από παραβιάσεις της ιδιωτικότητας και του δικαιώματος της προσωπικότητας, περιλαμβανομένης της δυσφήμισης. ⇐

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 13
(προσαρμοσμένο)

- (14) Στις συμβάσεις ασφάλισης, καταναλωτών και εργασίας ~~και συμβάσεις καταναλωτών~~ είναι σκόπιμο να προστατεύεται ~~το~~ αδύναμος ☒ μέρος ☒ διάδικος με ευνοϊκότερους για τα συμφέροντά του κανόνες δικαιοδοσίας.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 14
(προσαρμοσμένο)

- (15) Η αυτονομία των μερών μιας σύμβασης όσον αφορά τον καθορισμό του αρμοδίου δικαστηρίου πρέπει να τηρείται με την επιφύλαξη των αποκλειστικών βάσεων δικαιοδοσίας που προβλέπονται από τον ☒ παρόντα ☒ ανά χείρας κανονισμό, εκτός εάν πρόκειται για συμβάσεις ασφάλισης, καταναλωτών και εργασίας, όπου επιτρέπεται μόνον περιορισμένη αυτονομία.

↓ νέο

- (16) Για την προάσπιση των συμφερόντων εναγόντων και εναγομένων και την προώθηση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης εντός της Ένωσης, το γεγονός ότι ο εναγόμενος κατοικεί σε τρίτο κράτος δεν θα πρέπει πλέον να αποκλείει την εφαρμογή των κανόνων δικαιοδοσίας της Ένωσης, και δεν θα πρέπει πλέον να προβλέπεται παραπομπή στους κανόνες δικαιοδοσίας του εθνικού δικαίου.
- (17) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει, επομένως, να θεσπίζει ολοκληρωμένο σύνολο κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων στα κράτη μέλη. Οι ισχύοντες κανόνες δικαιοδοσίας εξασφαλίζουν στενή σύνδεση των διαδικασιών στις οποίες

εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός με το έδαφος των κρατών μελών, η οποία δικαιολογεί την επέκταση της εφαρμογής τους στους εναγόμενους οπουδήποτε έχουν την κατοικία τους. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προσδιορίζει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το δικαστήριο κράτους μέλους δύναται να έχει συντρέχουσα δικαιοδοσία.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 15
(προσαρμοσμένο)

- (18) Για λόγους αρμονικής απονομής της δικαιοσύνης θα πρέπει να ελαχιστοποιηθεί η πιθανότητα παράλληλης εκδίκασης μιας υπόθεσης και να αποφεύγεται η έκδοση ασυμβιβάστων αποφάσεων σε δύο κράτη μέλη. Πρέπει να προβλεφθεί σαφής και αποτελεσματικός μηχανισμός για την επίλυση των περιπτώσεων εκκρεμοδικίας και συνάφειας και για την αποφυγή προβλημάτων που απορρέουν από τις διαφοροποιήσεις στα κράτη μέλη ως προς ☒ τον χρόνο από τον οποίο ☒ ~~την ημερομηνία κατά την οποία~~ μια υπόθεση θεωρείται ότι εκκρεμεί. Για τους σκοπούς του ~~ενά χείρας~~ ☒ παρόντος ☒ κανονισμού πρέπει να καθοριστεί η ημερομηνία αυτή αυτοτελώς.

↓ νέο

- (19) Θα πρέπει να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των συμφωνιών παρέκτασης ώστε να εφαρμόζεται πλήρως η βούληση των μερών και να αποφεύγονται οι καταχρηστικές πρακτικές προσφυγής στη δικαιοσύνη. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει, επομένως, να παρέχει προτεραιότητα στο δικαστήριο που ορίζεται στη συμφωνία προκειμένου να αποφανθεί επί της δικαιοδοσίας του, ανεξάρτητα αν είναι το πρώτο ή το δεύτερο επιληφθέν.
- (20) Θα πρέπει επίσης να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των συμφωνιών διαιτησίας προκειμένου να εφαρμόζεται πλήρως η βούληση των μερών. Αυτό ισχύει, ιδίως, σε περίπτωση που η συμφωνηθείσα ή ορισθείσα έδρα της διαιτησίας βρίσκεται σε κράτος μέλος. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει, επομένως, να περιέχει ειδικούς κανόνες για την αποφυγή παράλληλων διαδικασιών και καταχρηστικών πρακτικών προσφυγής στη δικαιοσύνη υπό τις συνθήκες αυτές. Για την έδρα της διαιτησίας θα πρέπει να γίνεται αναφορά στην έδρα που επέλεξαν τα μέρη ή στην έδρα που υπέδειξε το διαιτητικό δικαστήριο, το διαιτητικό όργανο ή οποιαδήποτε άλλη αρχή έχουν επιλέξει άμεσα ή έμμεσα τα μέρη.
- (21) Θα πρέπει να υπάρχει ευέλικτος μηχανισμός που επιτρέπει στα δικαστήρια των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψη τις διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων τρίτων κρατών, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την ορθή απονομή της δικαιοσύνης και κατά πόσον η απόφαση που εκδίδεται σε τρίτο κράτος είναι δυνατόν να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί στο οικείο κράτος μέλος.
- (22) Θα πρέπει να διευκρινισθεί η έννοια των ασφαλιστικών μέτρων. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν, ιδίως, τη διαταγή συντηρητικών μέτρων με σκοπό τη συγκέντρωση πληροφοριών ή την προστασία αποδεικτικών στοιχείων, καλύπτοντας έτσι τις διαταγές έρευνας και κατάσχεσης που αναφέρονται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

29ης Απριλίου 2004 , σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας¹⁷. Δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν μέτρα τα οποία δεν έχουν συντηρητικό χαρακτήρα, όπως μέτρα που διατάσσουν την ακρόαση μάρτυρα προκειμένου ο αιτών να αποφασίσει κατά πόσον θα ασκήσει προσφυγή.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 16

~~Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης δικαιολογεί την αυτόματη αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος, χωρίς να απαιτείται καμία διαδικασία, εκτός σε περίπτωση αμφισβήτησης.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 17

~~Η προαναφερόμενη αμοιβαία εμπιστοσύνη απαιτεί αποτελεσματικότητα και ταχύτητα της διαδικασίας με την οποία κηρύσσεται εκτελεστή σε κράτος μέλος, απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος. Για το σκοπό αυτό μια απόφαση θα πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή κατά τρόπο οιονεί αυτόματο, μετά από απλό τυπικό έλεγχο των υποβαλλομένων εγγράφων, χωρίς να έχει το δικαστήριο τη δυνατότητα να προβάλει αυτεπαγγέλτως έναν από τους λόγους μη εκτέλεσης που προβλέπονται από τον ανά χείρας κανονισμό.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 18

~~Ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης επιβάλλει ωστόσο τη δυνατότητα του εναγομένου να ασκήσει, ενδεχομένως ένδικο μέσο, που εξετάζεται κατ' αντιδικία, κατά της κηρύξεως της εκτελεστότητας, εφ' όσον αυτός θεωρεί ότι στοιχειοθετείται ένας από τους λόγους μη εκτέλεσως. Η δυνατότητα άσκησης ενδίκων μέσων πρέπει να αναγνωρίζεται επίσης στον αιτούντα, σε περίπτωση που απορρίπτεται η αίτησή του για να κηρυχθεί μια απόφαση εκτελεστή.~~

↓ νέο

(23) Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης στην Ένωση και η σκοπιμότητα να καταστούν οι διασυνοριακές διαφορές λιγότερο χρονοβόρες και δαπανηρές δικαιολογούν την κατάργηση των ισχυόντων ενδιάμεσων μέτρων που λαμβάνονται πριν από την εκτέλεση στο κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η εκτέλεση. Ως εκ τούτου, η απόφαση που εκδίδεται από τα δικαστήρια κρατών μελών θα πρέπει, προκειμένου να εκτελεσθεί, να αντιμετωπίζεται ως εάν είχε εκδοθεί στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση. Εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη τις αποκλίσεις μεταξύ των συστημάτων των κρατών μελών, και ιδίως την ευαισθησία που παρουσιάζουν θέματα όπως η δυσφήμιση και οι αποζημιώσεις που επιδικάζονται σε συλλογικές αγωγές, θα πρέπει να διατηρηθεί επί του παρόντος η ισχύουσα διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης για τις σχετικές αποφάσεις, εν αναμονή περαιτέρω νομοθετικών εξελίξεων στον τομέα αυτόν. Το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης διάταξης σχετικά με τη δυσφήμιση θα πρέπει να αντιστοιχεί στο πεδίο αποκλεισμού του θέματος αυτού στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007 , για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II) και θα πρέπει να ερμηνεύεται κατά τον ίδιο

¹⁷ EE L 157 της 30.4.2004, σ. 45.

τρόπο. Οι διατάξεις για κατάργηση των ενδιάμεσων μέτρων εκτέλεσης θα πρέπει να επεκταθούν και στις αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται αποζημίωση σε συλλογικές αγωγές σε περίπτωση θέσπισης μέτρων εναρμόνισης ή προσέγγισης των διαδικαστικών κανόνων που εφαρμόζονται σ' αυτές τις διαδικασίες. Η εν λόγω επέκταση δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα της Επιτροπής να προτείνει κατάργηση των ενδιάμεσων μέτρων στις διαδικασίες συλλογικών αγωγών αποζημίωσης, ακόμη και σε περίπτωση απουσίας μέτρων εναρμόνισης ή προσέγγισης, εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν την αποτελεσματικότητα και το αποδεκτό μιας τέτοιας εξέλιξης στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη.

(24) Η κατάργηση των ενδιάμεσων μέτρων θα πρέπει να συνοδεύεται από τις αναγκαίες εγγυήσεις με σκοπό, ιδίως, την εξασφάλιση απόλυτου σεβασμού των δικαιωμάτων υπεράσπισης και αμερόληπτου δικαστηρίου, όπως ορίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό προϋποθέτει τη θέσπιση, στο στάδιο της εκτέλεσης, εκτάκτων ενδίκων μέσων υπέρ των εναγομένων οι οποίοι δεν εμφανίστηκαν λόγω μη έγκαιρης ειδοποίησης ή εθίγησαν κατ' άλλο τρόπο από διαδικαστικά ελαττώματα κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης, που είναι δυνατόν να αποτελούν παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη.

(25) Η κατάργηση των ενδιάμεσων μέτρων απαιτεί προσαρμογή της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων. Εφόσον τα εν λόγω μέτρα διατάσσονται από το αρμόδιο για την ουσία της διαφοράς δικαστήριο, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία τους. Αν, αντίθετα, τα εν λόγω μέτρα διατάσσονται από δικαστήριο που δεν έχει αρμοδιότητα επί της ουσίας, οι συνέπειες των μέτρων θα πρέπει να περιορίζονται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους. Επιπλέον, η ελεύθερη κυκλοφορία των μέτρων που διατάσσονται χωρίς κλήση του εναγομένου (*ex parte*) θα πρέπει να επιτρέπεται, εφόσον συνοδεύονται από τις κατάλληλες εγγυήσεις.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 19
(προσαρμοσμένο)

(26) Πρέπει να διασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ της σύμβασης των Βρυξελλών και του ☒ παρόντος ☒ ~~ανά χείρας~~ κανονισμού, και γι' αυτό το σκοπό πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις. Η ίδια ανάγκη συνέχειας ισχύει και όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων της σύμβασης των Βρυξελλών ☒ και των κανονισμών που την αντικατέστησαν, ☒ από το Δικαστήριο ~~των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,~~ ☒ της Ευρωπαϊκής Ένωσης ☒ ~~και το πρωτόκολλο του 1971¹⁸ πρέπει επίσης να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες που εκκρεμούν ακόμη κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού.~~

↓ νέο

(27) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως διατυπώνονται στον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και

¹⁸ ΕΕ L 204 της 2.8.1975, σ. 28. ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 1. ΕΕ L 388 της 31.12.1982, σ. 1. ΕΕ L 285 της 3.10.1989, σ. 1. ΕΕ C 15 της 15.1.1997, σ. 1. Βλέπε ενοποιημένο κείμενο στην ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 28.

αμερόληπτου δικαστηρίου, που διασφαλίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη. Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει την ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης (άρθρο 11), τον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής (άρθρο 7), ούτε το δικαίωμα των εργαζομένων και εργοδοτών, ή των αντίστοιχων οργανώσεών τους, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές, να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν συλλογικές συμφωνίες στα ενδεδειγμένα επίπεδα, καθώς και να προσφεύγουν, σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων, σε συλλογικές δράσεις για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, συμπεριλαμβανομένης της απεργίας (άρθρο 28).

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 20
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

- (28) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, ~~γνωστοποίησαν~~ σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ~~την επιθυμία τους να συμμετάσχουν~~ ☒ συμμετείχαν ☒ στην έκδοση και στην εφαρμογή του ~~ανά χείρας~~ κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001. ⇒ Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης [το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού]/[με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν θα συμμετέχουν στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν θα δεσμεύονται από αυτόν ούτε θα υπόκεινται στην εφαρμογή του]. ⇐

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 21
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

- (29) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για τη ~~ιδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας~~ ☒ λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ☒ , η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του ~~ανά χείρας~~ ☒ παρόντος ☒ κανονισμού, και κατά συνέπεια δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του ⇒ , χωρίς να θίγεται η δυνατότητα της χώρας αυτής να εφαρμόσει τις τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, σύμφωνα με το άρθρο 3 της συμφωνίας τις 19ης Οκτωβρίου 2005 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ¹⁹ ⇐ .

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 22

~~Δεδομένου ότι η σύμβαση των Βρυξελλών ισχύει στις σχέσεις μεταξύ Δανίας και των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον ανά χείρας κανονισμό, η εν λόγω σύμβαση και το~~

¹⁹ EE L 299 της 16.11.2005, σ. 62.

~~πρωτόκολλο του 1971 εξακολουθούν να εφαρμόζονται μεταξύ Δανίας και των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον ανά χειράς κανονισμό~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 23
(προσαρμοσμένο)

(30) Η σύμβαση των Βρυξελλών συνεχίζει ~~επίσης~~ να εφαρμόζεται στα εδάφη των κρατών μελών που υπάγονται στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως και τα οποία αποκλείονται από τον ~~ανά χειράς~~ ☒ παρόντα ☒ κανονισμό κατ' εφαρμογήν του άρθρου ~~299~~ ☒ 355 ☒ της συνθήκης ☒ για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ☒

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 24
(προσαρμοσμένο)

(31) Η ίδια μέριμνα για συνοχή υπαγορεύει ο ~~ανά χειράς~~ ☒ παρών ☒ κανονισμός να μην θίγει τους κανόνες για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των αποφάσεων οι οποίοι περιλαμβάνονται σε ειδικά ~~κοινοτικά~~ ☒ κείμενα ☒ της Ένωσης ☒.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 25
(προσαρμοσμένο)

(32) Η τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων που έχουν ☒ συνάψει ☒ ~~προσυπογράφει~~ τα κράτη μέλη έχει ως συνέπεια ότι ο ☒ παρών ☒ κανονισμός δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη και οι οποίες αφορούν ειδικά θέματα.

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 26

~~Οι βασικοί κανόνες του κανονισμού πρέπει να έχουν την αναγκαία ευελιξία, ώστε να ληφθούν υπόψη οι οικονομικές ιδιαιτερότητες ορισμένων κρατών μελών. Προς το σκοπό αυτό είναι χρήσιμο να εισαχθούν στον κανονισμό ορισμένες διατάξεις, οι οποίες προβλέπονται στο πρωτόκολλο που προσαρτάται στη σύμβαση των Βρυξελλών.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 27

~~Για την αρμονική μετάβαση ορισμένων τομέων που αποτελούσαν αντικείμενο ιδιαίτερων διατάξεων του πρωτοκόλλου που επισυνάπτεται στη σύμβαση των Βρυξελλών, ο ανά χειράς κανονισμός προβλέπει για μια μεταβατική περίοδο διατάξεις, όπου λαμβάνεται υπόψη η ειδική κατάσταση ορισμένων κρατών μελών.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 28
(προσαρμοσμένο)

~~Το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του ανά χειράς κανονισμού, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για την εφαρμογή του και, εφόσον είναι αναγκαίο μπορεί να υποβάλει προτάσεις για την αναπροσαρμογή του.~~

↓ 44/2001 αιτιολογική σκέψη 29

~~Η Επιτροπή πρέπει να τροποποιήσει τα παραρτήματα I έως IV σχετικά με τους εθνικούς κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, τα δικαστήρια και τις αρμόδιες αρχές και τα ένδικα μέσα βάσει των τροπολογιών που διαβιβάζει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων V και VI θα εγκριθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή²⁰.~~

↴ νέο

(33) Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να προσαρμοσθούν τα παραρτήματα I, II, V, VI και VII.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ☒ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ ☒

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

- (α) η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ☒ και ☒ οι κληρονομικές σχέσεις·
- (β) οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·
- (γ) η κοινωνική ασφάλιση·
- (δ) η διαιτησία ⇒ , εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 29 παράγραφος 4 και το άρθρο 33 παράγραφος 3 ⇐ .

²⁰ ~~ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.~~

↓ νέο

(ε) οι υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας.

↓ 44/2001

3. Στον παρόντα κανονισμό ο όρος "κράτος μέλος" περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη πλην της Δανίας.

Άρθρο ~~22~~

Κατά την έννοια του παρόντα κανονισμού:

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

⊗ α) ~~⊗~~ ως "απόφαση" νοείται κάθε απόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο κράτους μέλους, οποιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, ~~όπως απόφαση, διαταγή, διαταγή εκτελέσεως,~~ καθώς και ο καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από τον γραμματέα.

↓ νέο

Για τους σκοπούς του κεφαλαίου ΙΙΙ, ο όρος "απόφαση" περιλαμβάνει τα προσωρινά μέτρα, περιλαμβανομένων των συντηρητικών, που διατάσσονται από δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Περιλαμβάνει επίσης τα μέτρα που διατάσσονται χωρίς κλήτευση του εναγομένου και τα οποία πρόκειται να εκτελεσθούν χωρίς προηγούμενη επίδοση στον εναγόμενο, εάν ο τελευταίος έχει δικαίωμα να προσβάλει εν συνεχεία το μέτρο βάσει της εθνικής νομοθεσίας του κράτους μέλους προέλευσης.

β) τα "ασφαλιστικά μέτρα" περιλαμβάνουν τις διαταγές συντηρητικών μέτρων με σκοπό τη συγκέντρωση πληροφοριών και αποδείξεων.

γ) το "δικαστήριο" περιλαμβάνει κάθε αρχή που ορίζεται από κράτος μέλος ως αρμόδια για τις υποθέσεις που εμπίπτουν στο πεδίο του παρόντος κανονισμού.

δ) ως "δικαστικός συμβιβασμός" νοείται ο συμβιβασμός που έχει εγκριθεί από δικαστήριο ή έχει συναφθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου.

ε) ως "δημόσιο έγγραφο" νοείται το έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωρηθεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο στο κράτος μέλος προέλευσης και η γνησιότητα του οποίου:

(i) συνδέεται με την υπογραφή και το περιεχόμενο του εγγράφου, και

(ii) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη αρχή η οποία είναι εξουσιοδοτημένη προς τούτο.

στ) ως "κράτος μέλος προέλευσης" νοείται το κράτος μέλος στο οποίο, ανάλογα με την περίπτωση, εκδόθηκε η απόφαση, εγκρίθηκε ή συνάφθηκε ο δικαστικός συμβιβασμός ή καταρτίστηκε το δημόσιο έγγραφο·

ζ) ως "κράτος μέλος εκτέλεσης" νοείται το κράτος μέλος όπου ζητείται η εκτέλεση της απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημοσίου εγγράφου·

η) ως "δικαστήριο προέλευσης" νοείται το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση που πρέπει να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί.

↓ 44/2001

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

2. Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν, υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στους ημεδαπούς.

Άρθρο 24

1. Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.

~~2. Δεν εφαρμόζονται σε βάρος τους ιδίως οι εθνικοί κανόνες δικαιοδοσίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.~~

↓ νέο

2. Τα πρόσωπα που δεν έχουν την κατοικία τους σε κάποιο από τα κράτη μέλη μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους μόνον δυνάμει των κανόνων που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 8 του παρόντος κεφαλαίου.

~~Άρθρο 4~~

~~1. Αν ο εναγόμενος δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, η διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε κράτος μέλος ρυθμίζεται από το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, με την επιφύλαξη των άρθρων 22 και 23.~~

~~2. Κατά του εναγομένου αυτού, κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ημεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, και ιδίως εκείνους που προβλέπονται στο παράρτημα Ι.~~

ΤΜΗΜΑ 2

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΕΣ

Άρθρο 5

~~Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος~~ ☒ Τα ακόλουθα δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία ☒ :

1. α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ~~ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή~~

- β) για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας διάταξης, και εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ο τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής είναι:

- εφόσον πρόκειται για πώληση εμπορευμάτων, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παράδοση των εμπορευμάτων,
- εφόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσιών, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών,

- γ) το στοιχείο α) εφαρμόζεται, εφόσον δεν εφαρμόζεται το στοιχείο β).

~~2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή την συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για αγωγή παρεπόμενη δίχης σχετικά με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή~~

~~δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίχης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων.~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

32. ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ~~ενώπιον του δικαστηρίου~~ δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός·

↓ νέο

3. Όσον αφορά τα εμπράγματα δικαιώματα ή την κατοχή κινητών, τα δικαστήρια του τόπου όπου βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

4. σε περιπτώσεις αγωγής αποζημίωσης ή αγωγής αποκατάστασης της προτέρας κατάστασης που θεμελιώνεται σε αξιόποινη πράξη, ~~ενώπιον του δικαστηρίου~~ δικαστηρίου όπου ασκείται η ποινική δίωξη, κατά το μέτρο που σύμφωνα με το δίκαιό του το δικαστήριο αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής αγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, ~~ενώπιον του δικαστηρίου~~ δικαστηρίου της τοποθεσίας τους·
6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί είτε δυνάμει νόμου, είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ~~ενώπιον του δικαστηρίου~~ δικαστηρίου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου το trust είχε την έδρα του·
7. σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της αμοιβής που απαιτείται για την αρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ~~ενώπιον του δικαστηρίου~~ δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου το εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος·

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- α) έχει κατασχεθεί για να εξασφαλισθεί η πληρωμή αυτή, ή·
- β) θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί για τον σκοπό αυτό, αλλά παρασχέθηκε εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια·
- ☒ η διάταξη αυτή ☒ ~~το πρώτο εδάφιο~~ εφαρμόζεται μόνον εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο εναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου, ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τον χρόνο της εν λόγω αρωγής ή διάσωσης.

Άρθρο 6

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- ☒ Ένα ☒ ~~Το ίδιο αυτό~~ πρόσωπο μπορεί επίσης να εναχθεί:

1. ☒ εφόσον έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος και ☒ ~~επ~~ υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός εξ αυτών, εφόσον υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων ~~που θα μπορούσαν να προκύψουν από~~ ☒ λόγω της ☒ χωριστής εκδίκασής τους·

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός ~~τους~~ ☒ της ☒ ήταν να απομακρύνει ~~τον~~ τον εγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από το δικαστήριο που θα είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση τους·
3. αν πρόκειται για ανταγωγή που απορρέει από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η κύρια αγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου είναι εκκρεμής η αγωγή αυτή·
4. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, εάν η αγωγή μπορεί να συνδυασθεί με αγωγή ☒ κατά ☒ ~~εναντίον~~ του ιδίου εναγομένου σε διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτου, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

Άρθρο 7

Όταν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει αγωγές αστικής ευθύνης που απορρέουν από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, το δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που το υποκαθιστά, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, εκδικάζει και τα αιτήματα σχετικά με τον περιορισμό αυτής της ευθύνης.

ΤΜΗΜΑ 3

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΣΕ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Άρθρο 8

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από το παρόν τμήμα, με την επιφύλαξη των διατάξεων ~~του άρθρου 4 και~~ του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 9

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

1. Ο ασφαλιστής ~~που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους~~ μπορεί να εναχθεί:

- α) ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του ή·
- β) σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον την αγωγή έχει ασκήσει ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος ή ο δικαιούχος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο ενάγων έχει την κατοικία του ή·
- γ) αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο έχει εναχθεί ο κύριος ασφαλιστής.

2. Όταν ο ασφαλιστής δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 10

Ο ασφαλιστής μπορεί επί πλέον να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Το ίδιο ισχύει αν η ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά που καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο και η προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αιτία.

Άρθρο 11

1. Σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει.
2. Οι διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 10 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.
3. Αν το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλόμενου του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου, το ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 11 ☒ παράγραφος 3 ☒ ~~επί το έδαφος~~, η αγωγή του ασφαλιστή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, ανεξάρτητα αν είναι αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.
2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 13

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τον ασφαλισμένο ή τον δικαιούχο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που έχουν συναφθεί μεταξύ ασφαλιστή και αντισυμβαλλόμενου ~~που έχουν~~ με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τον χρόνο σύναψης της συμβάσεως στο ίδιο κράτος μέλος, και έχουν ως αποτέλεσμα να απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους, ακόμα και αν το ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην αλλοδαπή, εκτός αν το δίκαιό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή
4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο που δεν έχει κατοικία σε κράτος μέλος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση ακινήτου που ~~καίτοι~~ ☒ βρίσκεται ☐ σε ~~κάποιο~~ κράτος μέλος, ή
5. που αφορούν ασφαλιστική σύμβαση, εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους κινδύνους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 14.

Άρθρο 14

Οι αναφερόμενοι κίνδυνοι στο άρθρο 13 σημείο 5 είναι οι ακόλουθοι:

1. Κάθε απώλεια ή ζημία σε:
 - α) πλοία, εγκαταστάσεις ανοικτά των ακτών και στην ανοικτή θάλασσα ή αεροσκάφη, η οποία συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για εμπορικούς σκοπούς·
 - β) εμπορεύματα, εκτός από τις αποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα·
2. Κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των αποσκευών τους:
 - α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, στο μέτρο που, όσον αφορά τα τελευταία, το δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους εγγραφής του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·
 - β) για ζημίες που προκαλούνται από εμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 στοιχείο β) ανωτέρω·
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, ιδίως ζημία σχετική με τον ναύλο ή τη ναύλωση·

4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 έως 3·

↓ 44/2001 (νέο)

5. Υπό την επιφύλαξη των προαναφερόμενων σημείων 1 έως 4, όλοι οι "μεγάλοι κίνδυνοι" όπως ορίζονται στην ~~οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου²¹ = οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²² όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες του Συμβουλίου 88/357/ΕΟΚ(8) και 90/618/ΕΟΚ(9) σύμφωνα με την πρόσφατη ισχύουσα διατύπωσή τους~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

ΤΜΗΜΑ 4

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ

Άρθρο 15

1. Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που τις καταρτίζει, του καταναλωτή, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη ~~των άρθρων 4 και~~ ☒ του άρθρου ☒ 5 σημείο 5:

- α) όταν πρόκειται για πώληση ενσωμάτων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος· ή
- β) όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσωμάτων κινητών· ή
- γ) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν η σύμβαση καταρτίσθηκε με πρόσωπο το οποίο ασκεί εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή ή ~~το οποίο~~ κατευθύνει με οποιοδήποτε μέσον τέτοιου είδους δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη, συμπεριλαμβανομένου του εν λόγω κράτους μέλους, και η σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο των εν λόγω δραστηριοτήτων.

2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

²¹ ~~ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3 = οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ C 181 της 20.7.2000, σ. 65)~~

²² ~~ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1.~~

3. Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς, πλην των συμβάσεων στο συνολικό τίμημα των οποίων περιλαμβάνεται ο συνδυασμός δαπανών ταξιδιού και καταλύματος.

Άρθρο 16

1. Η αγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να ασκηθεί είτε ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του καταναλωτή.

2. Η αγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

3. Το άρθρο αυτό δεν θίγει το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος

Άρθρο 17

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή, κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, στο ίδιο κράτος μέλος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους, εκτός αν το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες

ΤΜΗΜΑ 5

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 18

1. Ως προς διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων ~~του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5~~ ☒ και του άρθρου 6 παράγραφος 1 ☒.

2. Όταν εργαζόμενος συνάπτει ατομική σύμβαση εργασίας με εργοδότη ο οποίος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, τότε ο εργοδότης θεωρείται ότι για διαφορές σχετικές με τις εργασίες του υποκαταστήματος, πρακτορείου ή άλλης εγκατάστασης έχει την κατοικία του σ' αυτό το κράτος μέλος

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

☒ Ο ☐ Ε-εργοδότης ~~που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους~~ μπορεί να εναχθεί:

↓ 44/2001

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του ή
2. σε άλλο κράτος μέλος:

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- α) ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου ☒ ή από όπου ☐ ο εργαζόμενος συνήθως εκτελεί την εργασία του ή των δικαστηρίων του τελευταίου τόπου όπου συνήθως εκτελούσε την εργασία του, ή

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- β) αν ο εργαζόμενος δεν εκτελεί ή δεν εκτελούσε συνήθως την εργασία του στην ίδια πάντα χώρα, ενώπιον των δικαστηρίων στην περιφέρεια ☒ των ☐ ~~των~~ ☒ οποίων ☐ ~~είναι~~ είναι ή ήταν εγκατεστημένη η επιχείρηση που τον προσέλαβε.

Άρθρο 20

1. Ο εργοδότης μπορεί να ασκήσει αγωγή μόνο ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ο εργαζόμενος έχει την κατοικία του.
2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα κατάθεσης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η κύρια αγωγή σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

Άρθρο 21

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνία ~~παρέκτασης δικαιοδοσίας~~:

1. η οποία είναι μεταγενέστερη από τη γένεση της διαφοράς ή
2. η οποία επιτρέπει στον εργαζόμενο να προσφύγει σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

ΤΜΗΜΑ 6

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 22

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

Αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ~~χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία~~, έχουν:

1. Σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου. ☒ Πάντως: ☒

α) ~~Πάντως~~, Σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων που συνάπτονται για προσωρινή ιδιωτική χρήση μέγιστης διάρκειας έξι συνεχών μηνών, έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία και τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει κατοικία ο εναγόμενος, εφόσον ο μισθωτής είναι φυσικό πρόσωπο και ο ιδιοκτήτης και ο μισθωτής έχουν κατοικία στο ίδιο κράτος μέλος ⇒ ,είτε κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας είτε κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας ⇐ .

↓ νέο

β) Σε συμφωνίες που αφορούν μισθώσεις κτιρίων για επαγγελματική χρήση, τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι θα έχει δικαιοδοσία δικαστήριο ή δικαστήρια ενός κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 23.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

2. Σε θέματα κύρους ☒ της σύστασης ☒ , ακυρότητας ή λύσης εταιρειών ή άλλων νομικών προσώπων ή ενώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων ή κύρους αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους στο οποίο η εταιρεία, το νομικό πρόσωπο ή η ένωση έχουν την έδρα τους. Προκειμένου να καθορισθεί η έδρα, το δικαστήριο εφαρμόζει τους ιδιωτικού διεθνούς δικαίου κανόνες του.
3. Σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

4. Σε θέματα καταχώρισης ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και ~~προτύπων και~~ ☒ υποδειγμάτων ή ☒ άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, ☒ ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο

πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ένστασης²³, <X> τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε, ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε η κατάθεση ή η καταχώριση σύμφωνα με ~~κοινοτικό~~ νομοθέτημα <X> της Ένωσης <X> ή με διεθνή σύμβαση.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

Με την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, σύμφωνα με τη σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στο Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τα δικαστήρια κάθε κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, σε θέματα καταχώρισης ή κύρους του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που χορηγείται για το κράτος αυτό.

5. Σε θέματα αναγκαστικής εκτέλεσης αποφάσεων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους ~~του τόπου~~ εκτέλεσης <X> της απόφασης <X> .

ΤΜΗΜΑ 7

ΠΑΡΕΚΤΑΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Άρθρο 23

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

1. ~~Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους,~~ συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια κράτους μέλους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν διεθνή δικαιοδοσία, ⇒ εκτός αν η συμφωνία είναι άκυρη ως προς την ουσία της βάσει της νομοθεσίας του οικείου κράτους μέλους ⇐. Αυτή η δικαιοδοσία είναι αποκλειστική εκτός αν τα μέρη συμφώνησαν άλλως. Μια τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί:

↓ 44/2001

- α) είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση·
- β) είτε υπό τύπο ανταποκρινόμενο στην πρακτική που έχουν καθιερώσει οι συμβαλλόμενοι στις μεταξύ τους σχέσεις·
- γ) είτε στο διεθνές εμπόριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες τις οποίες τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν και οι οποίες είναι ευρέως γνωστές σ'

²³

Σημείωση για τους μεταφραστές: στις μεταφράσεις, ιδίως στη γερμανική και γαλλική, θα χρησιμοποιηθεί η διατύπωση των αντίστοιχων μεταφράσεων της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση GAT κατά LuK (C-4/03) της 13ης Ιουλίου 2006 (περίληψη).

αυτού του είδους την εμπορική δραστηριότητα και τηρούνται τακτικά από τους συμβαλλόμενους σε συμβάσεις του είδους για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη εμπορική δραστηριότητα.

2. Κάθε διαβίβαση δια της ηλεκτρονικής οδού που επιτρέπει μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας λογίζεται ότι έχει καταρτισθεί "γραφτά".

~~3. Όταν μια τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, τα δικαστήρια των άλλων κρατών μελών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά εφόσον το ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.~~

3. Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους στα οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία η συστατική πράξη ενός trust έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς αγωγές κατά του ιδρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust.

4. Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας, καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα, αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 13, 17 και 21 ή αν τα δικαστήρια τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 24

1. Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

↓ νέο

2. Για τα θέματα που αναφέρονται στα τμήματα 3, 4 και 5 του παρόντος κεφαλαίου, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο πρέπει να περιέχει πληροφορίες με αποδέκτη τον εναγόμενο σχετικά με το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου και τις συνέπειες της εμφάνισης στο δικαστήριο. Πριν κηρύξει εαυτό αρμόδιο βάσει του παρόντος άρθρου, το δικαστήριο βεβαιώνεται ότι οι πληροφορίες αυτές παρασχέθηκαν πράγματι στον εναγόμενο.

ΤΜΗΜΑ 8

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ *FORUM NECESSITATIS* (ΕΞ ΑΝΑΓΚΗΣ ΔΩΣΙΔΙΚΙΑ)

Άρθρο 25

Σε περίπτωση που κανένα δικαστήριο ενός κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 2 έως 24, αρμόδια είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του εναγομένου, υπό την προϋπόθεση ότι

α) η αξία των περιουσιακών στοιχείων δεν είναι δυσανάλογη σε σχέση με την αξία της απαίτησης· και

β) η διαφορά έχει ικανή συνάφεια με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 26

Σε περίπτωση που κανένα δικαστήριο ενός κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους δύνανται, κατ' εξαίρεση, να εκδικάσουν την υπόθεση εφόσον τούτο υπαγορεύεται από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη ή από το δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη, και ειδικότερα:

α) εφόσον δεν είναι ευλόγως δυνατή ή είναι ανέφικτη η έναρξη ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτο κράτος με το οποίο η διαφορά παρουσιάζει στενή σχέση, ή

β) εφόσον δικαστική απόφαση εκδοθείσα επί της απαίτησης σε τρίτο κράτος δεν είναι δυνατό να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους και η εν λόγω αναγνώριση και η εκτέλεση είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του ενάγοντος,

και η διαφορά έχει ικανή συνάφεια με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

↓ 44/2001
⇒ νέο

ΤΜΗΜΑ 89

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΕΚΤΟΥ

Άρθρο ~~25~~27

Το δικαστήριο κράτους μέλους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσον καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την οποία ~~δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22~~ ⇒ δεν έχει δικαιοδοσία με βάση τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού ⇐ .

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο ~~26~~28

1. Όταν πρόσωπο ~~που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους~~ ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου ~~άλλου~~ κράτους μέλους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο ~~διαπιστώνει~~

~~αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους του παρόντος κανονισμού.~~

~~2. Ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

~~32. Το άρθρο 19 παράγραφοι 1, 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, για την επίδοση και κοινοποίηση στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις²⁴ κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁵ εφαρμόζεται αντί των διατάξεων της παραγράφου 2, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί από το ένα κράτος μέλος στο άλλο δυνάμει του ~~ανά χείρας~~ ☒ παρόντος ☒ κανονισμού.~~

~~43. Εφόσον δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. ~~1348/2000~~ 1393/2007, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί στην αλλοδαπή κατ' εφαρμογή της συμβάσεως αυτής.~~

ΤΜΗΜΑ 910

ΕΚΚΡΕΜΟΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΑ

Άρθρο 2729

1. ⇒ Με την επιφύλαξη του άρθρου 32 παράγραφος 2, ⇐ ~~Αν~~ έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διάφορων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο, αναστέλλει αυτεπάγγελτα την διαδικασία του μέχρις ότου διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

↓ νέο

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο αποφαινεται επί της δικαιοδοσίας του εντός έξι μηνών, εκτός αν τούτο είναι ανέφικτο λόγω εξαιρετικών περιστάσεων. Κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε άλλου δικαστηρίου στο οποίο έχει υποβληθεί η ίδια διαφορά, το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο ενημερώνει το εν λόγω άλλο δικαστήριο σχετικά με την ημερομηνία κατά την οποία του υποβλήθηκε η διαφορά και

²⁴ EE L 160 της 30.6.2000, σ. 37.
²⁵ EE L 324 της 10.12.2007, σ. 79.

σχετικά με το κατά πόσον έχει ήδη αποφανθεί επί της δικαιοδοσίας του να κρίνει τη διαφορά ή, εάν δεν έχει αποφανθεί ακόμη, σχετικά με τον χρόνο που εκτιμά ότι θα απαιτηθεί για τον σκοπό αυτό.

↓ 44/2001

23. Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί, οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου δικαστηρίου.

↓ νέο

4. Όταν η συμφωνημένη ή καθορισμένη έδρα διαιτητικού οργάνου βρίσκεται σε κράτος μέλος, τα δικαστήρια ενός άλλου κράτους μέλους των οποίων η δικαιοδοσία αμφισβητείται βάσει συμφωνίας περί διαιτησίας αναστέλλουν τη διαδικασία αφ' ης στιγμής η υπόθεση υποβληθεί είτε στα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η έδρα του διαιτητικού οργάνου είτε στο ίδιο το διαιτητικό όργανο, προκειμένου να κριθεί, ως κύριο ή ως παρεμπύπτον ζήτημα, η εγκυρότητα της συμφωνίας διαιτησίας ή τα αποτελέσματά της.

Η παρούσα παράγραφος δεν εμποδίζει το δικαστήριο του οποίου αμφισβητείται η δικαιοδοσία να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο στην περίπτωση που αναφέρεται παραπάνω, εφόσον κάτι τέτοιο υπαγορεύεται από την εθνική του νομοθεσία.

Εφόσον έχουν αποδειχθεί η ύπαρξη, η εγκυρότητα ή τα αποτελέσματα της συμφωνίας περί διαιτησίας, το επιληφθέν δικαστήριο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται σε διαφορές με αντικείμενο ζητήματα που αναφέρονται στα τμήματα 3, 4 και 5 του κεφαλαίου II.

↓ 44/2001

Άρθρο 2830

1. Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί μπορεί να αναστείλει την εκδίκαση.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

2. Όταν οι αγωγές ~~αυτές~~ εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας ☒ ενώπιον του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου ☒, κάθε άλλο δικαστήριο ~~εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί~~ δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές ~~και ότι το δικαίό του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων~~.

↓ 44/2001

3. Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα,

προκειμένου να αποφευχθεί η έκδοση ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων αν τυχόν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

↓ νέο

Άρθρο 31

Σε περίπτωση που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου ενός κράτους μέλους διαδικασία επί της ουσίας μιας υπόθεσης και υποβληθεί στα δικαστήρια κάποιου άλλου κράτους μέλους αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, τα οικεία δικαστήρια συνεργάζονται προκειμένου να διασφαλισθεί κατάλληλος συντονισμός μεταξύ της διαδικασίας επί της ουσίας της υπόθεσης και της διαδικασίας σχετικά με τα ασφαλιστικά μέτρα.

Ειδικότερα, το δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων ζητά πληροφορίες από το έτερο δικαστήριο σχετικά με όλες τις κρίσιμες περιστάσεις της υπόθεσης, π.χ. για το εάν το επιδιωκόμενο μέτρο είναι επείγον ή για το κατά πόσον το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της ουσίας της υπόθεσης έχει ήδη απορρίψει αίτημα για τη λήψη ανάλογου μέτρου.

↓ 44/2001

Άρθρο ~~29~~32

1. Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, η διαπίστωση της έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο επιληφθεί.

↓ νέο

2. Με εξαίρεση τις συμφωνίες που υπάγονται στα τμήματα 3, 4 και 5 του παρόντος κεφαλαίου, οσάκις μια συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παραχωρεί αποκλειστική δικαιοδοσία σε δικαστήριο ή στα δικαστήρια ενός κράτους μέλους, τα δικαστήρια των υπολοίπων κρατών μελών είναι αναρμόδια να επιληφθούν της υπόθεσης, εκτός αν το δικαστήριο ή τα δικαστήρια που καθορίζονται στη συμφωνία κηρύξουν εαυτά αναρμόδια.

↓ 44/2001

Άρθρο ~~30~~33

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

- 1α) από την κατάθεση στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο ή
- 2β) εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη

συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

↴ νέο

Η αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο β) και είναι υπεύθυνη για την επίδοση ή την κοινοποίηση είναι η πρώτη η οποία παραλαμβάνει τα προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφα.

2. Τα δικαστήρια και οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και είναι αρμόδια για την επίδοση ή την κοινοποίηση σημειώνουν, κατά περίπτωση, την ημερομηνία και την ώρα κατάθεσης του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ή παραλαβής των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, γίνεται δεκτό ότι ένα διαιτητικό όργανο έχει επιληφθεί της εκάστοτε υπόθεσης όταν ένας εκ των διαδίκων έχει διορίσει διαιτητή ή έχει ζητήσει τη συνδρομή θεσμικού οργάνου, αρχής ή δικαστηρίου για τη συγκρότηση του διαιτητικού οργάνου.

Άρθρο 34

1. Κατά παρέκκλιση από τους κανόνες των άρθρων 3 έως 7, σε περίπτωση που εκκρεμεί δίκη για το ίδιο αντικείμενο και μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίου τρίτου κράτους κατά τον χρόνο υποβολής της υπόθεσης σε δικαστήριο κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό δύναται να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον:

- α) η υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο του τρίτου κράτους είναι χρονικά προγενέστερη·
- β) εκτιμάται ευλόγως ότι το δικαστήριο του τρίτου κράτους θα εκδώσει, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, απόφαση επιδεκτική αναγνώρισης και, αναλόγως της περιπτώσεως, εκτέλεσης στο εν λόγω κράτος μέλος· και
- γ) το δικαστήριο έχει πεισθεί ότι η αναστολή αυτή είναι επιβεβλημένη για τη σωστή απονομή δικαιοσύνης.

2. Κατά τη διάρκεια της αναστολής, ο διάδικος που έχει υποβάλει την υπόθεση στο δικαστήριο κράτους μέλους δεν χάνει το ευεργέτημα της διακοπής προθεσμίας παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας το οποίο προβλέπεται από τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Το δικαστήριο δύναται να θέσει τέλος στην αναστολή ανά πάσα στιγμή κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως εφόσον συντρέχει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους έχει ομοίως ανασταλεί ή διακοπεί·
- β) το δικαστήριο συνάγει ότι η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους είναι απίθανο να ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος·

γ) η διακοπή της αναστολής είναι επιβεβλημένη για λόγους σωστής απονομής της δικαιοσύνης.

4. Το δικαστήριο περατώνει τη διαδικασία κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως σε περίπτωση που η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους ολοκληρωθεί και οδηγήσει στην έκδοση απόφασης ικανής να εκτελεσθεί στο εν λόγω κράτος ή επιδεκτικής αναγνώρισης και, ανάλογα με την περίπτωση, εκτέλεσης στο κράτος μέλος.

↓ 44/2001

ΤΜΗΜΑ 1011

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

↓ νέο

Άρθρο 35

Οσάκις τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους είναι αρμόδια να κρίνουν την ουσία μιας υπόθεσης, τα δικαστήρια αυτά είναι επίσης αρμόδια να διατάξουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του υπόψη κράτους.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

Άρθρο ~~34~~36

Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους μπορούν να ζητηθούν από τις δικαστικές αρχές του κράτους αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλο κράτους μέλους ⇒ ή διαιτητικό όργανο ⇐ έχει, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ☒ , ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ☒ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

~~Άρθρο 32~~

~~Ως απόφαση, κατά την έννοια του παρόντα κανονισμού, νοείται κάθε απόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο κράτους μέλους, οποιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση, διαταγή, διαταγή εκτέλεσεως, καθώς και ο καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από το γραμματέα.~~

Άρθρο 37

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου διέπουν την αναγνώριση, την εκτελεστικότητα και την εκτέλεση των αποφάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού
2. Το τμήμα 1 εφαρμόζεται σε όλες τις αποφάσεις με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.
3. Το τμήμα 2 εφαρμόζεται στις αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη:
 - α) σε σχέση με εξωσυμβατικές ενοχές οι οποίες απορρέουν από παραβιάσεις της ιδιωτικότητας και δικαιωμάτων που άπτονται της προσωπικότητας, περιλαμβανομένης της δυσφήμισης, και
 - β) στο πλαίσιο διαδικασιών με αντικείμενο την καταβολή αποζημίωσης για βλάβη προκληθείσα από παράνομες επιχειρηματικές πρακτικές σε πλήθος δικαιούχων αποζημίωσης μετά την υποβολή αγωγής από
 - i. όργανο του κράτους,
 - ii. μη κερδοσκοπική οργάνωση της οποίας κύριος σκοπός και δραστηριότητα είναι να αντιπροσωπεύει και να υπερασπίζεται να συμφέροντα ομάδων φυσικών ή νομικών προσώπων κατά τρόπο που δεν συμπεριλαμβάνει την έναντι αμοιβής παροχή νομικών συμβουλών και την εκπροσώπησή τους ενώπιον δικαστηρίου, ή
 - iii. ομάδα άνω των δώδεκα εναγόντων.
4. Με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας της Επιτροπής να προτείνει καθ' οιονδήποτε χρόνο την επέκταση των κανόνων του τμήματος 1 στις αποφάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο της παραγράφου 3 στοιχείο β) λαμβάνοντας υπόψη το στάδιο σύγκλισης των εθνικών νομοθεσιών και την ανάπτυξη του δικαίου της Ένωσης, τρία χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού ή ενωρίτερα σε περίπτωση που η Επιτροπή προτείνει περαιτέρω εναρμόνιση, η τελευταία θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση όπου θα επανεξετάζεται κατά πόσον εξακολουθεί να υπάρχει ανάγκη διατήρησης της διαδικασίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων που εκδίδονται στις υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

ΤΜΗΜΑ 1

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ 1

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΗΡΥΞΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 38

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία και χωρίς δυνατότητα εναντίωσης στην αναγνώριση αυτή.

2. Απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος είναι ομοίως εκτελεστή στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.

Άρθρο 39

1. Ένας διάδικος που επιθυμεί να επικαλεσθεί σε άλλο κράτος μέλος απόφαση η οποία αναγνωρίζεται βάσει του άρθρου 38 παράγραφος 1 οφείλει να προσκομίσει αντίγραφο της απόφασης το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις γνησιότητας.

2. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της αναγνωριζόμενης απόφασης δύναται, εάν το κρίνει απαραίτητο, να καλέσει τον διάδικο που επικαλείται την απόφαση να προσκομίσει βεβαίωση εκδοθείσα από το δικαστήριο προέλευσης με χρήση του εντύπου που καθορίζεται στο παράρτημα I, καθώς και γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση του περιεχομένου του εντύπου σύμφωνα με το άρθρο 69.

Το δικαστήριο προέλευσης εκδίδει επίσης βεβαίωση κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου.

3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της αναγνωριζόμενης απόφασης δύναται να αναστείλει τη διαδικασία, εν όλω ή εν μέρει, σε περίπτωση που η απόφαση έχει προσβληθεί στο κράτος μέλος προέλευσης ή σε περίπτωση που υποβληθεί αίτηση αναθεώρησης κατ' εφαρμογή του άρθρου 45 ή του άρθρου 46.

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ 2

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 40

Κάθε εκτελεστή απόφαση παρέχει, αυτοδικαίως, την εξουσία λήψης οποιουδήποτε συντηρητικού μέτρου το οποίο προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 41

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, η διαδικασία που εφαρμόζεται για την εκτέλεση αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Κάθε απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος εκτέλεσης εκτελείται σε αυτό υπό τους ίδιους όρους οι οποίοι ισχύουν και για την εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι λόγοι άρνησης ή αναστολής της εκτέλεσης με βάση το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν ισχύουν στον βαθμό που αφορούν καταστάσεις οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 43 έως 46.

Άρθρο 42

1. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε άλλο κράτος μέλος απόφασης σε άλλες περιπτώσεις εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ο αιτών υποβάλλει στις αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές τα εξής:

- α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας· και
- β) βεβαίωση υπό τη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα Ι εκδοθείσα από το δικαστήριο προέλευσης, η οποία πιστοποιεί ότι η απόφαση είναι εκτελεστή και περιέχει, κατά περίπτωση, απόσπασμα της απόφασης και κάθε συναφή πληροφορία σχετικά με τα καταβλητέα δικαστικά έξοδα και τον υπολογισμό των τόκων.

2. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε άλλο κράτος μέλος απόφασης με την οποία διατάσσεται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών υποβάλλει στις αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές τα εξής:

- α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας· και
- β) βεβαίωση υπό τη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα Ι εκδοθείσα από το δικαστήριο προέλευσης, η οποία περιέχει περιγραφή του μέτρου και πιστοποιεί:

(i) ότι το δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει την ουσία της υπόθεσης·
και

(ii) αν το μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγομένου να εμφανισθεί στο δικαστήριο και προορίζεται να εκτελεσθεί χωρίς προηγούμενη επίδοση ή κοινοποίηση στον εναγόμενο, ότι ο εναγόμενος έχει το δικαίωμα να προσβάλει το μέτρο με βάση τη νομοθεσία του κράτους μέλους προέλευσης.

3. Η αρμόδια αρχή δύναται, αν το κρίνει αναγκαίο, να ζητήσει γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση του περιεχομένου του εντύπου που αναφέρεται στο στοιχείο β) των ανωτέρω παραγράφων 1 και 2 κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 69.

4. Οι αρμόδιες αρχές δεν δύνανται να απαιτήσουν από τον αιτούντα να προσκομίσει μετάφραση της απόφασης. Εντούτοις, μπορεί να ζητηθεί μετάφραση σε περίπτωση που προσβληθεί η διαδικασία εκτέλεσης της απόφασης και η μετάφραση κρίνεται αναγκαία.

Άρθρο 43

Η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος εκτέλεσης, κατόπιν αιτήσεως του εναγομένου, απορρίπτει, εν όλω ή εν μέρει, την εκτέλεση της απόφασης εάν:

α) η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί επί διαφοράς μεταξύ των ιδίων διαδίκων στο κράτος μέλος εκτέλεσης·

β) η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ιδίων διαδίκων, εφόσον η προγενέστερη αυτή απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 44

1. Αν υποβληθεί αίτηση αναθεώρησης κατ' εφαρμογή του άρθρου 45 ή του άρθρου 46, η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος εκτέλεσης δύναται, κατόπιν αιτήσεως του εναγομένου:

α) να περιορίσει τη διαδικασία εκτέλεσης στη λήψη συντηρητικών μέτρων·

β) να εξαρτήσει την εκτέλεση από τον όρο της παροχής εγγύησης, την οποία προσδιορίζει η ίδια η αρχή· ή

γ) να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει, την εκτέλεση της απόφασης.

2. Η αρμόδια αρχή, κατόπιν αιτήσεως του εναγομένου, αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης εφόσον η εκτελεστότητα της ίδιας απόφασης έχει ανασταλεί στο κράτος μέλος προέλευσης.

3. Σε περίπτωση που ένα συντηρητικό μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγομένου να εμφανισθεί στο δικαστήριο και έχει εκτελεσθεί χωρίς προηγούμενη επίδοση ή κοινοποίηση στον εναγόμενο, η αρμόδια αρχή δύναται, κατόπιν αιτήσεως του εναγομένου, να αναστείλει την εκτέλεση αν ο εναγόμενος έχει προσβάλει το μέτρο στο κράτος μέλος προέλευσης.

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ 3

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 45

1. Ένας εναγόμενος ο οποίος δεν εμφανίστηκε ενώπιον του δικαστηρίου στο κράτος μέλος προέλευσης έχει το δικαίωμα να ζητήσει την αναθεώρηση της απόφασης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του εν λόγω κράτους μέλους εφόσον:

- α) δεν του επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε το εισαγωγικό της δίκης ή ισοδύναμο έγγραφο αρκετά έγκαιρα και κατά τρόπον ώστε να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, ή
- β) εμποδίστηκε να εναντιωθεί στην απαίτηση λόγω ανωτέρας βίας ή εξαιτίας έκτακτων περιστάσεων και χωρίς δική του υπαιτιότητα,

εκτός αν παρέλειψε να προσβάλει την απόφαση μολονότι μπορούσε να το πράξει.

2. Η αίτηση υποβάλλεται με χρήση του εντύπου που καθορίζεται στο παράρτημα II.

3. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί απευθείας στο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης το οποίο είναι αρμόδιο να προβεί στην αναθεώρηση δυνάμει του παρόντος άρθρου. Η αίτηση μπορεί επίσης να υποβληθεί στο αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης, το οποίο τη διαβιβάζει αμελλητί στο αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης με τα μέσα επικοινωνίας που έχουν κοινοποιηθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 στοιχείο β).

4. Η αίτηση αναθεώρησης υποβάλλεται πάραυτα, και πάντως εντός 45 ημερών από την ημέρα κατά την οποία ο εναγόμενος απέκτησε ουσιαστική γνώση του περιεχομένου της απόφασης και είχε τη δυνατότητα να αντιδράσει. Οσάκις ο εναγόμενος υποβάλλει αίτηση αναθεώρησης στο πλαίσιο διαδικασίας εκτέλεσης, η προθεσμία αρχίζει να τρέχει το αργότερο από την ημερομηνία επιβολής του πρώτου μέτρου εκτέλεσης το οποίο έχει ως συνέπεια να χάσει ο εναγόμενος, εν όλω ή εν μέρει, την κατοχή περιουσιακού του στοιχείου. Η αίτηση λογίζεται υποβληθείσα εφόσον παραληφθεί από ένα εκ των δικαστηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

5. Αν η αίτηση αναθεώρησης είναι προδήλως αβάσιμη, το δικαστήριο την απορρίπτει πάραυτα, και πάντως εντός 30 ημερών από την παραλαβή της. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση παραμένει σε ισχύ.

Αν το δικαστήριο αποφασίσει ότι δικαιολογείται αναθεώρηση για κάποιον από τους λόγους που καθορίζονται στην παράγραφο 1, η απόφαση θεωρείται άκυρη. Παρόλα αυτά, ο διάδικος που πέτυχε την έκδοση της απόφασης από το δικαστήριο προέλευσης δεν χάνει το ευεργέτημα της διακοπής περιόδου παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας το οποίο ενδεχομένως εξασφάλισε κατά την αρχική δίκη.

6. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται αντί του άρθρου 19 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, αν το εισαγωγικό της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 46

1. Σε περιπτώσεις άλλες από αυτές που εμπίπτουν στο άρθρο 45, ένας διάδικος έχει το δικαίωμα να ζητήσει την απόρριψη της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης μιας απόφασης, εφόσον η αναγνώριση ή η εκτέλεση αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές στις οποίες στηρίζεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.
2. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στο δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος III. Η κατά τόπον αρμοδιότητα προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τον τόπο κατοικίας του διαδίκου κατά του οποίου στρέφεται η αναγνώριση ή η εκτέλεση ή σε συνάρτηση με τον τόπο εκτέλεσης.
3. Η διαδικασία υποβολής της αίτησης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης.
4. Αν η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη, το δικαστήριο την απορρίπτει πάραυτα, και πάντως εντός 30 ημερών από την παραλαβή της.
5. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η αίτηση είναι βάσιμη, δεν χωρεί αναγνώριση ή εκτέλεση της απόφασης.
6. Η απόφαση η οποία εκδίδεται δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορεί να προσβληθεί μόνο με το ένδικο μέσο που αναφέρεται στο παράρτημα IV.
7. Το δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση δυνάμει του παρόντος άρθρου δύναται να αναστείλει τη διαδικασία εάν έχει ασκηθεί τακτικό ένδικο μέσο κατά της απόφασης στο κράτος μέλος προέλευσης ή εάν δεν έχει εκπνεύσει ακόμη η προθεσμία που ισχύει για την άσκηση τακτικού ένδικου μέσου. Σε περίπτωση που δεν έχει εκπνεύσει ακόμη η προθεσμία που ισχύει για την άσκηση τακτικού ένδικου μέσου, το δικαστήριο δύναται να τάξει προθεσμία για την άσκηση του εν λόγω ένδικου μέσου.
8. Η ηττηθείς διάδικος βαρύνεται με τα έξοδα της διαδικασίας κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, περιλαμβανομένων των νομικών εξόδων του αντιδίκου.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

ΤΜΗΜΑ 12

~~ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ~~ ☒ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ☒

Άρθρο ~~33~~47

1. Απόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος και αφορά υπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 3 αναγνωρίζεται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.
2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στα ☒ άρθρα 50 έως

63 ~~Τμήματα 2 και 3 του παρόντος κεφαλαίου~~, να διαπιστωθεί ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί.

↓ 44/2001

3. Αν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

↓ 44/2001 (νέο)

Άρθρο ~~34~~48

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται:

1. αν η αναγνώριση αντίκειται προφανώς στη δημόσια τάξη του κράτους αναγνώρισεως

↓ 44/2001

2. αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως ενώ μπορούσε να το πράξει

3. αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ιδίων διαδίκων στο κράτος αναγνώρισεως

↓ 44/2001 (νέο)

4. αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ιδίων διαδίκων και με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η προγενέστερη αυτή απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνώρισεως.

↓ 44/2001

⇒ νέο

~~Άρθρο 35~~

~~1. Απόφαση δεν αναγνωρίζεται, επίσης, αν έχουν παραβιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 6 του κεφαλαίου II, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 72.~~

~~2. Κατά τον έλεγχο των βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, η αρχή ενώπιον της οποίας ζητείται η αναγνώριση δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης έχει θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του.~~

~~3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δεν ερευνάται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης. Οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν αφορούν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 34 σημείο 1.~~

Άρθρο ~~37~~49

~~1. Το δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να αναστείλει~~ ⇒ αναστέλλει ⇐ ~~τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο~~ ⇒ η εκτελεστικότητα της απόφασης έχει ανασταλεί στο κράτος μέλος προέλευσης λόγω της άσκησης ένδικου μέσου ⇐.

~~2. Το δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της αναγνωρίσεως αποφάσεως που εκδόθηκε στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο και η εκτέλεση της οποίας έχει ανασταλεί στο κράτος μέλος προέλευσης λόγω ασκήσεως ενδίκων μέσων, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

~~ΤΜΗΜΑ 2~~

~~ΕΚΤΕΛΕΣΗ~~

Άρθρο ~~38~~50

~~1. Αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε κράτος μέλος εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος~~ ☒ είναι εκτελεστές στα άλλα κράτη μέλη ☒, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου ☒ σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 51 έως 63 ☒.

↓ 44/2001

~~2. Πάντως, στο Ηνωμένο Βασίλειο, μια τέτοια απόφαση εκτελείται στην Αγγλία και Ουαλία, τη Σκωτία, ή τη Βόρεια Ιρλανδία, αφού προηγουμένως, με αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, η απόφαση αυτή εγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου.~~

Άρθρο ~~39~~51

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

1. Η αίτηση ☒ για την κήρυξη εκτελεστικότητας ☒ υποβάλλεται στο αρμόδιο δικαστήριο ή αρμόδια αρχή των οποίων ο κατάλογος σημειώνεται στο παράρτημα II ⇒ του κράτους μέλους εκτέλεσης που αυτό το τελευταίο έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 στοιχείο δ) ⇐.

↓ 44/2001

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τον τόπο εκτέλεσης.

Άρθρο ~~40~~52

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

1. Η αίτηση ☒ για την κήρυξη εκτελεστότητας ☒ υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.
2. ☒ Η αίτηση συνοδεύεται υποχρεωτικά από τα ακόλουθα έγγραφα: ☒
 - ☒ α) αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας ☒
 - ☒ β) βεβαίωση που έχει εκδοθεί από το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης βάσει του ενιαίου εντύπου του παραρτήματος VI, με την επιφύλαξη του άρθρου 53. ☒

↓ 44/2001

~~2. Ο αιτών οφείλει να προβεί σε εκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής στην οποία απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν προβλέπει την εκλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντίστοιχο.~~

~~3. Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 53.~~

Άρθρο ~~55~~53

1. Εάν η βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο ~~54~~ 52 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεν προσαχθεί, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ορίσουν προθεσμία προσαγωγής της, είτε να δεχθούν ισοδύναμο έγγραφο, είτε, εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

2. ☒ Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ☒ ~~Το~~ δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσαγωγή μεταφράσεων των εγγράφων. ~~Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα κράτη μέλη, έχει αυτή την εξουσία.~~

Άρθρο ~~44~~54

Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή ☒ χωρίς έλεγχο των λόγων μη εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 48 ☒ ευθύς ως ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο ~~53~~52 χωρίς έλεγχο των λόγων μη εκτέλεσης, που αναφέρονται στα άρθρα 34 και 35. Ο διάδικος

κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δε δύναται στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, να καταθέσει προτάσεις.

Άρθρο ~~42~~55

1. Η απόφαση επί της αιτήσεως για την κήρυξη της εκτελεστότητας γνωστοποιείται αμελλητί στον αιτούντα κατά τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

↓ 44/2001

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας επιδίδεται ή κοινοποιείται στο διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, μαζί με την απόφαση, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εν λόγω διάδικο.

Άρθρο ~~43~~56

1. Κατά της αποφάσεως που εκδίδεται επί της αιτήσεως για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο και από τους δύο διαδίκους.

↓ 44/2001

⇒ νέο

2. Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου ~~που αναφέρεται στο παράρτημα III~~ ⇒ του κράτους μέλους εκτέλεσης που αυτό το τελευταίο έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 στοιχείο ε) ⇐ .

3. Το ένδικο μέσο εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

4. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ερημοδικήσει ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται του ενδίκου μέσου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου ~~26 παράγραφοι 2 έως 4~~ 28 ακόμα και αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κάποιου από τα κράτη μέλη.

5. Το ένδικο μέσο κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός ~~μηνός~~ ⇒ 30 ημερών ⇐ από την επίδοση ή την κοινοποίησή της. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου είναι ~~δύο μήνες~~ ⇒ 45 ημέρες ⇐ από την ημέρα που έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω απόστασης.

Άρθρο ~~44~~57

Κατά της απόφασης επί ενδίκου μέσου μπορεί να ~~ασκηθεί~~ χρησιμοποιηθεί μόνο ~~το ένδικο μέσο που αναφέρεται στο παράρτημα IV~~ ⇒ η διαδικασία την οποία το οικείο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 87 στοιχείο στ) ⇐ .

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει των άρθρων ~~43~~ 56 ή ~~44~~ 57 δύναται να απορρίψει ή να ανακαλέσει την κήρυξη της εκτελεστότητας μόνον εφόσον συντρέχει λόγος από τους οριζόμενους ~~στα άρθρα 34 και 35 στο άρθρο 48. Αποφασίζει αμελλητί.~~

~~2. Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής απόφασης.~~

↓ νέο

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 56 παράγραφος 4, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει ασκηθεί ένδικο μέσο σύμφωνα με το άρθρο 56 εκδίδει απόφαση εντός 90 ημερών από την ημερομηνία άσκησης του ένδικου μέσου, εκτός αν τούτο είναι ανέφικτο λόγω έκτακτων περιστάσεων.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

☒ 3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει ασκηθεί ένδικο μέσο σύμφωνα με το άρθρο 57 εκδίδει απόφαση αμελλητί. ☒

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

~~1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο σύμφωνα με τα άρθρα 43 ή 44 το άρθρο 57 μπορεί ⇒ αναστέλλει ⇐, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να αναστείλει τη διαδικασία αν κατά της αλλοδαπής απόφασης έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προέλευσης τακτικό ένδικο μέσο ⇒ ανασταλεί η εκτελεστότητα της απόφασης λόγω της άσκησης ένδικου μέσου ⇐ ή αν η προθεσμία για την άσκησή του δεν έχει ακόμα εκπνεύσει στη τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.~~

~~2. Αν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή που προβλέπεται στο κράτος μέλος προέλευσης θεωρείται, για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.~~

~~2. Το δικαστήριο αυτό μπορεί, επίσης, να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγυήσεως, την οποία και καθορίζει.~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

1. Όταν μια απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί σύμφωνα με ~~τον παρόντα κανονισμό~~ ☒ το παρόν τμήμα, ☒ ο αιτών δύναται να προσφύγει σε ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας δυνάμει του άρθρου ~~44~~ 54.

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας εμπεριέχει ☒ απευθείας εκ του νόμου ☒ και τη δυνατότητα λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

3. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο ~~43~~ 56 παράγραφος 5, κατά της κήρυξης της εκτελεστότητας και έως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της παρουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Άρθρο ~~48~~ 61

1. Αν η ~~αλλοδαπή~~ απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια αγωγή και η εκτελεστότητα δεν μπορεί να κηρυχθεί για όλες, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κηρύσσει την εκτελεστότητα για μια ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

↓ 44/2001

2. Ο αιτών δύναται να ζητήσει κήρυξη εκτελεστότητας για ορισμένα μόνο μέρη μιας απόφασης.

↓ 44/2001
⇒ νέο

Άρθρο ~~50~~ 62

Ο αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί ολικά ή μερικά δωρεάν δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος μέλος προέλευσης, απολαμβάνει, στο πλαίσιο ~~στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο παρόν τμήμα~~ ⇒ τυχόν διαδικασίας για την κήρυξη εκτελεστότητας ⇐, ευμενέστερη μεταχείριση που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης σε σχέση με τη δωρεάν δικαστική αρωγή ή την απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

↓ 44/2001

Άρθρο ~~52~~ 63

Καμία επιβάρυνση φορολογική ή τέλος ανάλογα με την αξία της διαφοράς δεν επιβάλλεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας.

ΤΜΗΜΑ 3

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

↓ 44/2001

Άρθρο 64

Μια απόφαση που έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να ελεγχθεί επί της ουσίας στο κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η αναγνώριση ή εκτέλεσή της.

↓ νέο

Άρθρο 65

Ο διάδικος που επιδιώκει την αναγνώριση, την εκτελεστότητα ή την εκτέλεση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος δεν απαιτείται να έχει, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ταχυδρομική διεύθυνση ούτε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο.

Άρθρο 66

Σε περίπτωση που η απόφαση περιλαμβάνει ένα μέτρο ή μια διαταγή που δεν προβλέπεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή στο εν λόγω κράτος μέλος προσαρμόζει, στο μέτρο του δυνατού, το μέτρο ή τη διαταγή, εφαρμόζοντας ένα μέτρο ή μια διαταγή που προβλέπεται από την εγχώρια νομοθεσία της, έχει ισοδύναμα αποτελέσματα και επιδιώκει παρεμφερείς στόχους και συμφέροντα.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

Άρθρο ~~49~~67

Οι ~~αλλοδαπές~~ αποφάσεις που ☒ εκδίδονται σε κράτος μέλος και ☒ καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσης κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος μέλος εκτέλεσης ☒ σύμφωνα με τις διατάξεις των τμημάτων 1 ή 2, αναλόγως της περιπτώσεως. ☒ ⇒ Το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρχή στο κράτος μέλος εκτέλεσης προσδιορίζει το πληρωτέο ποσό ⇐ ~~μόνο~~ αν το ποσό ⇒ αυτό δεν ⇐ έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προέλευσης.

Άρθρο ~~54~~68

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμιά εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία

της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος ☒ μέλος ☒ εκτέλεσης.

↓ νέο

Άρθρο 69

1. Οσάκις απαιτείται γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η εν λόγω γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση γίνεται στην επίσημη γλώσσα του οικείου κράτους μέλους ή, αν στο εν λόγω κράτος μέλος υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες που χρησιμοποιούν τα δικαστήρια του τόπου όπου γίνεται επίκληση αναγνωρισμένης απόφασης ή υποβάλλεται αίτηση, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Σε σχέση με τα έντυπα για τα οποία γίνεται λόγος στα άρθρα 39 και 42, γλωσσική μεταγραφή ή μετάφραση είναι επίσης δυνατή σε οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα ή γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης την οποία ή τις οποίες το οικείο κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι κάνει δεκτή/δεκτές.

3. Κάθε μετάφραση βάσει του παρόντος κανονισμού πραγματοποιείται από επίσημο μεταφραστή κράτους μέλους.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 53

~~1. Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει να προσκομίσει αντίγραφο της απόφασής, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.~~

~~2. Ο διάδικος που ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει επίσης να προσκομίσει τη βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 54, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 55.~~

Άρθρο 54

~~Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως της απόφασής, εκδίδει κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διαδίκου βεβαίωση, σύμφωνα με το υπόδειγμα εντύπου που επισυνάπτεται στο παράρτημα V του παρόντος κανονισμού. Άρθρο 55~~

~~1. Εάν η βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο 54 δεν προσαχθεί, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ορίσουν προθεσμία προσαγωγής της, είτε να δεχθούν ισοδύναμο έγγραφο, είτε, εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.~~

~~2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσαγωγή μεταφράσεων των εγγράφων. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα κράτη μέλη, έχει αυτή την εξουσία.~~

~~Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 53 ή στο άρθρο 55 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.~~

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο ~~57~~70

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

1. Τα δημόσια έγγραφα, που ~~έχουν εκδοθεί και~~ είναι εκτελεστά σε κράτος μέλος, περιβάλλονται, κατόπιν αιτήσεως, τον εκτελεστήριο τύπο σε άλλο κράτος μέλος κατά τη διαδικασία των άρθρων 38 και επόμενα. ⇒ εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη όπως ακριβώς και οι αποφάσεις κατά τα προβλεπόμενα στα τμήματα 1 ή 2 του κεφαλαίου III, αντιστοίχως ⇐. ~~Το δικαστήριο στο οποίο κατατέθηκε η προσφυγή δύναμει των άρθρων 43 ή 44 δύναται να απορρίψει ή προφανώς να ανακαλέσει κήρυξη εκτελεσιτότητας μόνον αν η εκτέλεση του δημόσιου εγγράφου αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους εκτελέσεως.~~

↓ 44/2001
⇒ νέο

2. Συμφωνίες περί υποχρεώσεως διατροφής, οι οποίες συνάπτονται ενώπιον διοικητικών αρχών ή επικυρώνονται από αυτές, θεωρούνται επίσης ως δημόσια έγγραφα κατά την έννοια της πρώτης παραγράφου.

32. Το προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος μέλος προέλευσης. ⇒ Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως οιοδήποτε ενδιαφερομένου, τη βεβαίωση υπό τη μορφή του εντύπου που καθορίζεται στα παραρτήματα V και VII, αναλόγως της περιπτώσεως, η οποία περιλαμβάνει περίληψη της εκτελεστέας παροχής που καθορίζεται στο δημόσιο έγγραφο. ⇐

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

43. Οι διατάξεις του τμήματος 1 ή 2 του κεφαλαίου III ☒, αντιστοίχως, ☒ εφαρμόζονται εφόσον συντρέχει περίπτωση. ~~Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους όπου έχει εκδοθεί ή καταχωρηθεί δημόσιο έγγραφο εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαίωση κάνοντας χρήση του εντύπου υποδείγματος που παρατίθεται στο παράρτημα VI του ανά χειράς κανονισμού.~~

Άρθρο 5871

☒ Δικαστικοί ☒ Συμβιβασμοί που ~~καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια~~ ~~δίκης, και~~ είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος προέλευσης ~~είναι εκτελεστοί και στο κράτος~~ ~~μέλος εκτέλεσης~~ ⇒ εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη ⇐ με τους ίδιους όρους όπως και τα δημόσια έγγραφα. Το ☒ αρμόδιο ☒ δικαστήριο ή η ~~αρμόδια~~ αρχή ☒ του ☒ κράτους μέλους ☒ προέλευσης ☒ ~~ενώπιον των οποίων καταρτίζεται δικαστικός συμβιβασμός~~ εκδίδουν κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερομένου διαδικίου βεβαίωση σύμφωνα με το έντυπο ~~υπόδειγμα που παρατίθεται~~ ☒ που καθορίζεται ☒ στο παράρτημα V ~~του ανά χειράς~~ ~~κανονισμού~~ ⇒ , η οποία περιλαμβάνει περίληψη της συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων ⇐ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

↓ νέο

Άρθρο 72

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

↓ 44/2001

Άρθρο 5973

1. Για να καθορίσει αν διάδικος έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει το εσωτερικό του δίκαιο.
2. Αν ο διάδικος δεν έχει κατοικία στο κράτος μέλος όπου έχει ασκηθεί η αγωγή, το δικαστήριο, προκειμένου να καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σε άλλο κράτος μέλος, εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού.

Άρθρο 6074

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, εταιρεία ή άλλο νομικό πρόσωπο έχει την κατοικία της στον τόπο στον οποίο έχει:
 - α) την καταστατική της έδρα, ή
 - β) την κεντρική της διοίκηση, ή
 - γ) την κύρια εγκατάστασή της.
2. Για τους σκοπούς του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας με τον όρο "καταστατική έδρα" νοείται ο τόπος του "registered office", ελλείψει δε αυτού νοείται το "place of

incorporation" (ο τόπος ιδρύσεως), ελλείψει δε και αυτού ο τόπος δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου πραγματοποιήθηκε η "formation" (σύσταση) του νομικού προσώπου.

3. Για να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 61

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους και διώκονται για αδίκημα εξ αμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε αρμόδια για το έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως. Το δικαστήριο μπορεί ωστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μη εμφάνισης, η απόφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής αγωγής, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί, μπορεί να μην αναγνωρισθεί ή να μην εκτελεσθεί στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 62

~~Στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (betalningsföreläggande) και αρωγής (handräddning), οι όροι "δικαστής", "δικαστήριο" και "δικαιοδοσία" περιλαμβάνουν τη σουηδική δημόσια υπηρεσία αναγκαστικής είσπραξης (kronofogdemyndighet).~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 63

~~1. Πρόσωπα τα οποία διαμένουν στο έδαφος του Λουξεμβούργου και ενάγονται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους κατ'εφαρμογήν του άρθρου 5 παράγραφος 1, δικαιούνται να μην αναγνωρίσουν την αρμοδιότητα του εν λόγω δικαστηρίου εάν ο τελικός τόπος παράδοσης του εμπορεύματος ή παροχής της υπηρεσίας ευρίσκεται στο Λουξεμβούργο.~~

~~2. Όταν, κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1, ο τελικός τόπος παράδοσης του εμπορεύματος ή παροχής της υπηρεσίας ευρίσκεται στο Λουξεμβούργο, τότε τυχόν συμφωνίες παρεκτάσεως της διεθνούς δικαιοδοσίας ισχύουν μόνο όταν έχουν καταρτισθεί εγγράφως ή προφορικάς με γραπτή επιβεβαίωση, κατά την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1, στοιχείο α).~~

~~3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν επί συμβάσεων που αφορούν χρηματιστικές υπηρεσίες.~~

~~4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για έξι έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.~~

Άρθρο 64

~~1. Σε διαφορές μεταξύ πλοιάρχου και μέλους πληρώματος πλοίου νηολογημένου στην Ελλάδα, ή την Πορτογαλία σχετικά με τις αποδοχές ή τους άλλους όρους της σχέσεως~~

~~εργασίας, τα δικαστήρια κράτους μέλους οφείλουν να ελέγχουν αν ο διπλωματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει το σκάφος, έχει ενημερωθεί για τη διαφορά. Τα δικαστήρια μπορούν να αποφανθούν μόλις ενημερωθεί ο υπάλληλος αυτός.~~

~~2. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για διάρκεια έξι ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.~~

Άρθρο ~~65~~76

↓ Πράξη προσχώρησης του 2003,
άρθρο 20 και παράρτημα II, σ. 715
⇒ νέο

1. Η διεθνής δικαιοδοσία, που προβλέπεται στο άρθρο 6 σημείο 2 και στο άρθρο 11, για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή για άλλη προσεπίκληση, ~~δεν ισχύει στη Γερμανία, την Αυστρία και την Ουγγαρία~~ ⇒ στα κράτη μέλη που αναφέρονται στο παράρτημα VIII μόνο στο μέτρο που τούτο επιτρέπεται βάσει του εθνικού δικαίου ⇐ . Κάθε πρόσωπο ~~που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους~~ μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων ⇒ των εν λόγω κρατών μελών σύμφωνα με τους κανόνες που μνημονεύονται στο παράρτημα VIII σχετικά με την ανακοίνωση δίκης, με την επιφύλαξη των άρθρων 22 και 23. ⇐

~~(α) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατ' εφαρμογή των παραγράφων 68 και 72 έως 74 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung), σχετικά με την ανακοίνωση της δίκης,~~

~~(β) στην Αυστρία κατ' εφαρμογή της παραγράφου 21 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, (Zivilprozessordnung), σχετικά με την ανακοίνωση της δίκης,~~

~~(γ) στην Ουγγαρία, σύμφωνα με τα άρθρα 58 έως 60 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Polgári perrendtartás), σχετικά με την ανακοίνωση δίκης.~~

⇓ νέο

Το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος άρθρου αποφαινεται επί του παραδεκτού της ανακοίνωσης δίκης.

↓ Πράξη προσχώρησης του 2003,
άρθρο 20 και παράρτημα II, σ. 715
⇒ νέο

~~2.~~ Αποφάσεις που εκδίδονται στα άλλα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 6, σημείο 2 και του άρθρου 11, αναγνωρίζονται και εκτελούνται ~~στη Γερμανία, στην Αυστρία και στην Ουγγαρία~~ ⇒ στα κράτη μέλη που μνημονεύονται στο παράρτημα VIII ⇐ σύμφωνα με το κεφάλαιο III. Τα αποτελέσματα έναντι τρίτων των κατ' εφαρμογήν της προηγούμενης παραγράφου εκδιδόμενων σ' αυτά τα κράτη αποφάσεων αναγνωρίζονται και στα άλλα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο ~~66~~77

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται ~~μετά~~ ☒ από ☒ την έναρξη ☒ εφαρμογής ☒ ~~ισχύος~~ του.
2. Οι αγωγές που ασκούνται και τα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται πριν από την ☒ ημερομηνία ☒ έναρξη ☒ ς εφαρμογής ☒ ~~ισχύος~~ του παρόντος κανονισμού διέπονται από τις διατάξεις των τμημάτων 2 και 3 του κεφαλαίου III.

~~2. Εάν, ωστόσο, η αγωγή ασκήθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης πριν από την έναρξη ισχύος του ανά χείρας κανονισμού, οι αποφάσεις που εξεδόθησαν μετά από την εν λόγω ημερομηνία αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με το κεφάλαιο III,~~

- ~~α) εάν η αγωγή ασκήθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης μετά την έναρξη ισχύος των συμβάσεων των Βρυξελλών και του Λουγκάνο τόσο στο κράτος μέλος προέλευσης, όσο και στο κράτος μέλος προς ο η αίτηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης,~~
- ~~β) σε κάθε άλλη περίπτωση, εάν η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώθηκε σε κανόνες σύμφωνους είτε με διατάξεις του κεφαλαίου II είτε με τη σύμβαση των Βρυξελλών ή με σύμβαση που κατά την ημερομηνία άσκησης της αγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους μέλους προέλευσης και του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.~~

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Άρθρο ~~67~~78

Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει την εφαρμογή των διατάξεων οι οποίες σε ειδικά θέματα, διέπουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων και οι οποίες περιλαμβάνονται στα ~~κοινοτικά~~ νομοθετήματα ☒ της Ένωσης ☒ ή στις εθνικές νομοθεσίες οι οποίες εναρμονίσθηκαν κατ' εφαρμογή των νομοθετημάτων αυτών.

1. Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τη σύμβαση των Βρυξελλών μεταξύ των κρατών μελών, εξαιρουμένων των εδαφών των κρατών μελών, τα οποία υπάγονται στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως και τα οποία αποκλείονται από τον παρόντα κανονισμό κατ' εφαρμογήν του άρθρου ~~299~~ ☒ 355 ☒ της συνθήκης.

↓ 44/2001

2. Καθ' όσον ο παρών κανονισμός αντικαθιστά μεταξύ των κρατών μελών τις διατάξεις της σύμβασης των Βρυξελλών, κάθε παραπομπή στην εν λόγω σύμβαση νοείται ως γενομένη στον παρόντα κανονισμό.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου ~~66 παράγραφος 281~~ και του άρθρου ~~7082~~, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά μεταξύ κρατών μελών τις ~~ακόλουθες~~ συμβάσεις ~~και την ακόλουθη συνθήκη~~: ☒ οι οποίες καλύπτουν τα ίδια θέματα τα οποία καλύπτει και ο παρών κανονισμός. Ειδικότερα, αντικαθίστανται οι συμβάσεις που αναφέρονται στο παράρτημα IX. ☒

- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση καθώς και για την ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Ιουνίου 1930,~~

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28
(προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934,~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 9 Μαρτίου 1936,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων επί υποχρεώσεων διατροφής, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 25 Οκτωβρίου 1957,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Ιταλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 17 Απριλίου 1959,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959,~~

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28
(προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 14 Ιουλίου 1961, και το σχετικό πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Μαρτίου 1970,~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Ελλάδας και της Γερμανίας, για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 4 Νοεμβρίου 1961,~~

- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 6 Απριλίου 1962,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963,~~

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28
(προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970,~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966,~~

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28
(προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και των Κάτω Χωρών για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967,~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γαλλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 28 Μαΐου 1969,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, των~~

~~δικαστικών συμβιβασμών και των συμβολαιογραφικών πράξεων που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971,~~

- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Ιταλίας για τη δικαστική συνδρομή και την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 22 Μαΐου 1973,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας, της Σουηδίας και της Δανίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 11 Οκτωβρίου 1977,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, δικαστικών συμβιβασμών και εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Νοεμβρίου 1983,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986 και~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961, εφόσον ισχύει.~~

↓ Πράξη προσχώρησης του 2003, άρθρο 20 και παράρτημα II, σ. 715 (προσαρμοσμένο)

- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λισσαβόνα στις 23 Νοεμβρίου 1927, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Πορτογαλίας,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 6 Μαρτίου 1959,~~

- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 6 Φεβρουαρίου 1960, και ισχύει τώρα μεταξύ Πολωνίας και Σλοβενίας,~~
- ~~τη συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισεως και εκτελέσεως διαιτητικών αποφάσεων και διαιτητικών συμβιβασμών για εμπορικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Μαρτίου 1960,~~
- ~~τη συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων για θέματα διατροφών, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 10 Οκτωβρίου 1961,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ Πολωνίας και Αυστρίας για κοινές σχέσεις σε αστικές υποθέσεις και σχετικά με έγγραφα, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963,~~
- ~~τη συνθήκη μεταξύ Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας και Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας για τη διευθέτηση των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 20 Ιανουαρίου 1964, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Σλοβενίας,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ Πολωνίας και Γαλλίας για το εφαρμοστέο δίκαιο, τη δικαιοδοσία και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων στον τομέα της προσωπικής κατάστασης και του οικογενειακού δικαίου, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 5 Απριλίου 1967,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων Γιουγκοσλαβίας και Γαλλίας περί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων επί υποθέσεων διατροφών, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 12 Δεκεμβρίου 1973,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Ουγγαρίας και της Ελλάδας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 8 Οκτωβρίου 1979,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Πολωνίας και της Ελλάδας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 1979,~~
- ~~τη σύμβαση μεταξύ της Ουγγαρίας και της Γαλλίας για δικαστική αρωγή περί Αστικού και Οικογενειακού Δικαίου, περί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως των~~

~~αποφάσεων και περί δικαστικής αρωγής επί ποινικών υποθέσεων και εκδόσεως, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 31 Ιουλίου 1980,~~

- ~~- τη συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ελλάδος,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 30 Νοεμβρίου 1981,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 23 Απριλίου 1982, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Κύπρου,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνεργασίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 5 Μαρτίου 1984,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων επί αστικών, οικογενειακών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Γαλλίας,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 19 Σεπτεμβρίου 1984, και τώρα ισχύει μεταξύ Κύπρου και Σλοβενίας,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 6 Δεκεμβρίου 1985, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ιταλίας,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Βασιλείου της Ισπανίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων επί αστικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 4 Μαΐου 1987, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ισπανίας,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και διευθετήσεως των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Πολωνίας,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής αρωγής και διευθετήσεως των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη~~

~~Μπρατισλάβα στις 28 Μαρτίου 1989, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ουγγαρίας,~~

- ~~- τη σύμβαση μεταξύ Πολωνίας και Ιταλίας περί δικαστικής αρωγής και αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 28 Απριλίου 1989,~~
- ~~- τη συνθήκη μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής που παρέχουν δικαστικοί φορείς και περί διευθετήσεως ορισμένων νομικών σχέσεων σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 29 Οκτωβρίου 1992,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Αετονίας, Δημοκρατίας της Εσθονίας και Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 11 Νοεμβρίου 1992,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Αετονίας και Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών, εμπορικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Ρίγα στις 23 Φεβρουαρίου 1994,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 14 Νοεμβρίου 1996, και~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Εσθονίας και Πολωνίας για την παροχή δικαστικής αρωγής και για νομικές σχέσεις σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998,~~

↓ 1791/2006 άρθρο 1 παρ. 1 και
παράρτημα, σημ. 11(Α)
(προσαρμοσμένο)

- ~~- τη Σύμβαση μεταξύ της Βουλγαρίας και του Βελγίου περί ορισμένων δικαστικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στο Σόφια, στις 2 Ιουλίου 1930,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956, και ισχύει ακόμη μεταξύ Βουλγαρίας και Σλοβενίας,~~
- ~~- τη σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 7 Οκτωβρίου 1958,~~

- ~~τη συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 25 Οκτωβρίου 1958, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Ρουμανίας και Σλοβακίας,~~
- ~~τη συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 3 Δεκεμβρίου 1958,~~
- ~~τη Συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Οκτωβρίου 1960, και το Πρωτόκολλό της, που εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ Ρουμανίας και Σλοβενίας,~~
- ~~τη συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961,~~
- ~~τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε θέματα αστικού και οικογενειακού δικαίου και περί ισχύος και επιδόσεως εγγράφων, και το επισυναπτόμενο Πρωτόκολλό της, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1965,~~
- ~~τη Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966,~~
- ~~τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 19 Οκτωβρίου 1972,~~
- ~~τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Νοεμβρίου 1972,~~
- ~~τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 5 Νοεμβρίου 1974,~~
- ~~τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 3 Οκτωβρίου 1975,~~
- ~~τη συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976,~~
- ~~τη Συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και~~

~~ρύθμισης των σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια, στις 25 Νοεμβρίου 1976,~~

- ~~- τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 15 Ιουνίου 1978,~~
- ~~- το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 30 Οκτωβρίου 1979,~~
- ~~- τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων επί υποθέσεων διατροφών, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 30 Οκτωβρίου 1979,~~
- ~~- τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων επί υποθέσεων διαζυγίου, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 6 Νοεμβρίου 1980,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και Κυπριακής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983,~~
- ~~- τη συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989,~~
- ~~- τη Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Μαΐου 1990,~~
- ~~- τη Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαΐου 1993,~~
- ~~- τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Ιουλίου 1994,~~
- ~~- τη Σύμβαση μεταξύ της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί της δικαιοδοσίας, της αναγνώρισως και εκτελέσως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 17 Νοεμβρίου 1997,~~
- ~~- τη Σύμβαση μεταξύ της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ισπανίας συμπληρωματική της Σύμβασης της Χάγης περί πολιτικής δικονομίας (Χάγη, 1η Μαρτίου 1954), η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 17 Νοεμβρίου 1997,~~

- ~~τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.~~

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο ~~70~~81

1. ~~Η Συνθήκη και οι~~ Οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο ~~69~~ 80 εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται.
2. Εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν και τα έγγραφα που συντάχθηκαν πριν από την ~~έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού~~ ☒ 1^η Μαρτίου 2002 ☒.

↓ 44/2001

Άρθρο ~~71~~82

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα κράτη μέλη είναι μέρη και οι οποίες σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.
2. Προς εξασφάλιση της ομοιόμορφης ερμηνείας της, το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται με τον ακόλουθο τρόπο:
 - α) ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου κράτους μέλους, που είναι μέρος σύμβασης σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μια τέτοια σύμβαση, ακόμα και αν ο εναγόμενος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους που δεν είναι μέρος της συγκεκριμένης σύμβασης. Το δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση το άρθρο ~~26~~ 28 του παρόντος κανονισμού.
 - β) αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο κράτους μέλους κατά την άσκηση διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει σύμβασης σχετικής με ειδικό θέμα αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Αν μια σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα και της οποίας μέρη είναι το κράτος μέλος προέλευσης και το κράτος μέλος εκτέλεσης, καθορίζει τις προϋποθέσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Σε κάθε περίπτωση είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού που αφορούν τη διαδικασία για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων.

Άρθρο ~~72~~83

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις συμφωνίες με τις οποίες τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν, πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, δυνάμει του άρθρου 59 της σύμβασης των Βρυξελλών, να μην αναγνωρίζουν απόφαση εκδοθείσα, κυρίως σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος της προαναφερόμενης σύμβασης, κατά εναγομένου που έχει την κατοικία ή τη

συνήθη διαμονή του σε τρίτη χώρα, όταν στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4 της σύμβασης αυτής η απόφαση δεν θεμελιώθηκε σε δικαιοδοσία του άρθρου 3 δεύτερο εδάφιο της ίδιας σύμβασης.

↓ νέο

Άρθρο 84

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπεγράφη στο Λουγκάνο, στις 30 Οκτωβρίου 2007.

↓ 44/2001

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

↓ νέο

Άρθρο 85

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει το δικαίωμα των εργαζομένων και των εργοδοτών, ή των αντίστοιχων οργανώσεών τους, να αναλαμβάνουν συλλογική δράση με στόχο την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, ούτε, ιδίως, το δικαίωμα ή την ελευθερία απεργίας ή ανάληψης δράσης άλλης μορφής, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τη νομοθεσία και τις πρακτικές των κρατών μελών.

↓ 44/2001 (προσαρμοσμένο)

~~Άρθρο 73~~

~~Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του ανά χείρας κανονισμού το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις που θα αποβλέπουν στην προσαρμογή του κανονισμού.~~

Άρθρο 86

Τα κράτη μέλη παρέχουν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο συνεστήθη με την απόφαση 2001/470/EK²⁶, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 568/2009, ενόψει της διάθεσης στο κοινό, περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση, περιλαμβανομένων των αρχών που είναι αρμόδιες για την εκτέλεση και πληροφοριών σχετικά με τυχόν περιορισμούς στους οποίους υπόκειται η εκτέλεση, ιδίως σχετικά με τους κανόνες προστασίας των οφειλετών και τις περιόδους παραγραφής ή λήξης αποσβεστικής προθεσμίας.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν για τη διαρκή επικαιροποίηση των πληροφοριών αυτών.

Άρθρο 87

Μέχρι _____ [1 έτος πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού], τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή

α) τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την αναθεώρηση στο κράτος μέλος προέλευσης δυνάμει του άρθρου 45 παράγραφος 3,

β) τα μέσα επικοινωνίας που γίνονται δεκτά στο κράτος μέλος προέλευσης για την παραλαβή αιτήσεων αναθεώρησης δυνάμει του άρθρου 45,

γ) τα δικαστήρια που είναι αρμόδια στο κράτος μέλος εκτέλεσης στα οποία μπορεί να υποβληθεί η αίτηση αναθεώρησης σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3,

δ) τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να υποβληθεί η αίτηση για την κήρυξη εκτελεστότητας δυνάμει του άρθρου 51 παράγραφος 1,

ε) τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με την αίτηση για την κήρυξη εκτελεστότητας δυνάμει του άρθρου 56 παράγραφος 2,

στ) τα δικαστήρια στα οποία μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 57,

ζ) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για τις μεταφράσεις των εντύπων όπως αναφέρονται στο άρθρο 69.

Η Επιτροπή διαθέτει τις πληροφορίες στο κοινό βάσει κάθε κατάλληλου μέσου, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο συνεστήθη με την απόφαση 2001/470.

²⁶ EE L 174 της 27.06.2001, σ. 25

Άρθρο ~~74~~88

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα τα οποία τροποποιούν τους καταλόγους που προβλέπονται στα παραρτήματα ~~I έως IV~~ ☒ III, IV και IX, καθώς και κάθε απόσυρση ή τεχνική τροποποίηση των διατάξεων που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII ☒. Η Επιτροπή προσαρμόζει τα οικεία παραρτήματα αναλόγως.

~~2. Η Επιτροπή θεσπίζει την ενημέρωση ή την τεχνική προσαρμογή των εντύπων υποδείγματα των οποίων παρατίθενται στα παραρτήματα V και VI. Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 75 παράγραφος 2.~~

2. Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με τα άρθρα 90 έως 92 τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II, V, VI και VII.

Άρθρο 89

1. Η εξουσία έγκρισης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστο.
2. Η Επιτροπή, μόλις εγκρίνει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
3. Η εξουσία έγκρισης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στα άρθρα 90 και 91.

Άρθρο 90

1. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο.
2. Το θεσμικό όργανο που κίνησε εσωτερική διαδικασία για να αποφασίσει εάν πρόκειται να ανακαλέσει την εξουσιοδότηση προσπαθεί να ενημερώνει το άλλο θεσμικό όργανο και την Επιτροπή, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος πριν από τη λήψη της τελικής απόφασης, αναφέροντας τις εξουσιοδοτήσεις που ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο ανάκλησης καθώς και τους πιθανούς λόγους της εν λόγω ανάκλησης.
3. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει αμέσως ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία την οποία

διευκρινίζει. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη. Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 91

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να εκφράσουν αντιρρήσεις σχετικά με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη εντός περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης. Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου η εν λόγω περίοδος μπορεί να παραταθεί κατά δύο μήνες.
2. Αν κατά τη λήξη της εν λόγω περιόδου, ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο δεν εξέφρασαν αντιρρήσεις σχετικά με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία την οποία διευκρινίζει.

Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και να τεθεί σε ισχύ πριν από την εκπνοή της εν λόγω περιόδου αν τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημέρωσαν την Επιτροπή για την πρόθεσή τους να μην εκφράσουν αντιρρήσεις.
3. Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εκφράσει αντιρρήσεις σχετικά με κατ' εξουσιοδότηση πράξη, αυτή δεν τίθεται σε ισχύ. Το θεσμικό όργανο που εκφράζει αντιρρήσεις δηλώνει τους λόγους για τις αντιρρήσεις του σχετικά με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

↓ 1103/2008 άρθρο 1 και
παράρτημα σημείο 2

~~Άρθρο 75~~

~~1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.~~

~~2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.~~

↓ νέο

Άρθρο 92

1. Ο παρών κανονισμός καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001. Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος X.
2. Εξαιρουμένων των αποφάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 3, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις.

Άρθρο ~~76~~93

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει ~~από την 1^η Μαρτίου του 2002~~ ☒ εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ☒ .

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος ~~δυνάμει της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας~~.

Ισχύει από [24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος], με την εξαίρεση του άρθρου 87, το οποίο ισχύει από [12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος].

Τόπος [...]

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

1.1. Όνομα:

1.2 Διεύθυνση:

1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

1.2.3. Κράτος μέλος

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση:

2. ΕΝΑΓΩΝ (-ΟΝΤΕΣ)²⁷

2.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

2.2. Διεύθυνση:

2.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

2.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

2.2.3. Χώρα:

3. ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ(-ΟΙ)²⁸

3.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

3.2. Διεύθυνση:

3.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

3.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

3.2.3. Χώρα:

4. Η ΑΠΟΦΑΣΗ

4.1. Ημερομηνία και αριθμός αναφοράς της απόφασης

4.2. Εκτελεστικότητα της απόφασης

Είναι η απόφαση εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης;

☐ Ναι

☐ Ναι, αλλά μόνο κατά των ακόλουθων εναγομένων (να διευκρινίσετε):

4.3. Είδος απόφασης

☐ Απόφαση επί χρηματικής απαίτησης (να συμπληρώσετε το 4.4.1)

☐ Αναγνωριστική απόφαση (να συμπληρώσετε το 4.4.2)

☐ Ασφαλιστικά μέτρα (να συμπληρώσετε το 4.4.3)

²⁷ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα ή ένα εναγόμενο, να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

²⁸ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα ή ένα εναγόμενο, να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

- ☐ Άλλη απόφαση (να συμπληρώσετε το 4.4.4)

4.4. Περιεχόμενο της απόφασης και τόκοι

4.4.1. Απόφαση επί χρηματικής απαίτησης

4.4.1.1. Το δικαστήριο διέταξε ... (ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού) να καταβάλει σ... (ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού)

4.4.1.2. Νόμισμα

- ☐ Ευρώ (EUR) ☐ Βουλγαρικό λέβ (BGN) ☐ Τσεχική κορόνα (CZK) ☐ Ουγγρικό φιορίνι (HUF) ☐ Λιθουανικό λίτας (LTL) ☐ Λετονικό λατς (LVL) ☐ Πολωνικό ζλότι (PLN) ☐ Λίρα στερλίνα (GBP) ☐ Ρουμανικό λέου (RON) ☐ Σουηδική κορόνα (SEK) ☐ Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):

4.4.1.3. Κύριο ποσό:

- ☐ Εφάπαξ καταβολή ποσού:
- ☐ Μη εφάπαξ καταβολή ποσού (να διευκρινίσετε):

4.4.1.4. Τόκοι, κατά περίπτωση

- ☐ Τόκοι που επιδικάζονται με την απόφαση:

- Ποσό: _____, ή
- επιτόκιο ... %. Οι τόκοι θα πρέπει να υπολογίζονται από ... (ηη/μμ/εεεε) έως ... (ηη/μμ/εεεε).

- ☐ Τόκοι που υπολογίζονται από την ημερομηνία της απόφασης:

- επιτόκιο ... %.

4.4.2. Αναγνωριστική απόφαση

Σύντομη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και της απόφασης του δικαστηρίου²⁹

²⁹ Αν είναι αναγκαίο να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

4.4.3. Ασφαλιστικά μέτρα

4.4.3.1. Σύντομη περιγραφή των διαταχθέντων μέτρων

4.4.3.2. Τα μέτρα διατάχθηκαν από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της διαφοράς

☐ ναι, με βάση το άρθρο __ του κανονισμού __ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000

4.4.3.3. Διατάχθηκαν συντηρητικά μέτρα χωρίς να έχει κλητευθεί ο εναγόμενος να παραστεί;

☐ Όχι

☐ Ναι, αλλά ο εναγόμενος έχει το δικαίωμα να προσβάλλει τα μέτρα βάσει του εθνικού δικαίου

4.4.4. Απόφαση άλλου είδους

Σύντομη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και της απόφασης του δικαστηρίου³⁰

4.5. Έξοδα

4.5.1.1. Νόμισμα

☐ Ευρώ (EUR) ☐ Βουλγαρικό λέβ (BGN) ☐ Τσεχική κορόνα (CZK) ☐ Ουγγρικό φιορίνι (HUF) ☐ Λιθουανικό λίτας (LTL) ☐ Λετονικό λατς (LVL) ☐ Πολωνικό ζλότι (PLN) ☐ Λίρα στερλίνα (GBP) ☐ Ρουμανικό λέου (RON) ☐ Σουηδική κορόνα (SEK) ☐ Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):

4.5.1.2. Βαρύνεται ο εναγόμενος με τα έξοδα της δίκης, εν όλω ή εν μέρει;

☐ Ναι. Να διευκρινίσετε το είδος των εξόδων και το απαιτούμενο ή μέχρι στιγμής καταβληθέν ποσό.

☐ Δικαστικά έξοδα: ...

☐ Αμοιβή δικηγόρου:

☐ Κόστος επίδοσης/κοινοποίησης εγγράφων: ...

☐ Άλλα ...

☐ Όχι

Σε περίπτωση που προστέθηκαν συμπληρωματικά φύλλα, να δηλώσετε τον αριθμό των σελίδων: ...

³⁰ Αν είναι αναγκαίο να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

(Τόπος): ...

Υπογραφή ή/και σφραγίδα του δικαστηρίου προέλευσης:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

Άρθρο 45 παράγραφος 2 του κανονισμού ____ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΑΙΤΩΝ

1.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

1.2. Διεύθυνση:

1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

1.2.3. Χώρα:

2. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

2.1. Όνομα:

2.2 Διεύθυνση:

2.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

2.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

2.2.3. Κράτος μέλος

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση:

3. Η ΑΠΟΦΑΣΗ

3.1. Ημερομηνία και αριθμός αναφοράς της απόφασης:

4. ΕΝΑΓΩΝ(-ΟΝΤΕΣ) ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ³¹

4.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

4.2. Διεύθυνση:

4.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

4.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

4.2.3. Χώρα:

5. ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ(-ΟΙ) ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ³²

5.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

5.2. Διεύθυνση:

5.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

5.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

5.2.3. Χώρα:

6. ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

6.1. Με την παρούσα υποβάλλω αίτηση αναθεώρησης της απόφασης διότι εκδόθηκε ερήμην μου και (να σημειώσετε το κατάλληλο τετραγωνίδιο)

☐ δεν μου επιδόθηκε /κοινοποιήθηκε το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμο έγγραφο, ή

☐ μου επιδόθηκε /κοινοποιήθηκε οποιοδήποτε από τα παραπάνω έγγραφα άλλα όχι αρκετά έγκαιρα και κατά τρόπο που να μου επιτρέπει να προετοιμάσω την υπεράσπισή μου (να διευκρινίσετε), ή

³¹ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα ή ένα εναγόμενο, να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

³² Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα ή ένα εναγόμενο, να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

☐ δεν κατέστη δυνατό να εναντιωθώ στην απαίτηση λόγω ανωτέρας βίας ή έκτακτων περιστάσεων χωρίς δική μου υπαιτιότητα (να διευκρινίσετε):

6.2. Δεν είχα τη δυνατότητα να προσβάλω την απόφαση

☐ Ναι

(Τόπος): ...

Ημερομηνία (ηη/μμ/εε):

Ονοματεπώνυμο του αιτούντος ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του

Υπογραφή:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Οι αιτήσεις ~~Τα ένδικα μέσα~~ που προβλέπονται στο άρθρο ~~43 (2)~~ 46 υποβάλλονται ~~ακούονται~~ στα ακόλουθα δικαστήρια:

- στο Βέλγιο,
 - ~~α) όσον αφορά ένδικο μέσο του εναγομένου, το "tribunal de première instance" ή "rechtbank van eerste aanleg" ή "erstinstanzliche Gericht",~~
 - ~~β) όσον αφορά ένδικο μέσο του ενάγοντος: στο "Cour d'appel" ή "hof van beroep",~~
- στη Βουλγαρία, στο "Апелативен съд — София",
- στην Τσεχική Δημοκρατία, στο εφετείο με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου,
- στη Γερμανία, στο "Oberlandesgericht",
- στην Εσθονία, στο "ringkonnakohtus",
- στην Ελλάδα, στο "Εφετείο",
- στην Ισπανία, ~~το "Juzgado de Primera Instancia" το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου στη "Audiencia Provincial" να αποφανθεί για το ένδικο μέσο in Spain,~~
- στη Γαλλία:
 - ~~α) στο "cour d'appel" για τις αποφάσεις που κάνουν δεκτή την αίτηση,~~
 - ~~β) πρόεδρος του "tribunal de grande instance", για τις αποφάσεις που απορρίπτουν την αίτηση,~~
- στην Ιρλανδία, στο "High Court",
- ~~στην Ισλανδία, το "heradsdomur",~~
- στην Ιταλία, στο "corte d'appello",
- στην Κύπρο, στο "Επαρχιακό Δικαστήριο" ~~ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το "Οικογενειακό Δικαστήριο",~~
- στη Λεττονία, στο "Apgabaltiesa" μέσω του "rajona (pilsētas) tiesa",
- στη Λιθουανία, στο "Lietuvos apeliacinis teismas",
- στο Λουξεμβούργο, στο "Cour supérieure de justice", ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,

- στην Ουγγαρία, ~~το τοπικό δικαστήριο που βρίσκεται στην έδρα του ανώτερου δικαστηρίου (στη Βουδαπέστη, το "Budai Központi Kerületi Bíróság")· η απόφαση σχετικά με το ένδικο μέσο λαμβάνεται από το ανώτερο δικαστήριο (στη Βουδαπέστη, το "Fővárosi Bíróság"),~~
- στη Μάλτα, στο "Qorti ta' l-Appell" σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται για τις προσφυγές στον Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12 ~~ή αν πρόκειται για απόφαση διατροφής, με "èitazzjoni" ενώπιον του "Prim' Awla tal-Qorti iħvili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha",~~
- στις Κάτω Χώρες, στο "rechtbank",
- στην Αυστρία, στο "Landesgericht" ~~μέσω του "Bezirksgericht",~~
- στην Πολωνία, στο "sąd apelacyjny" ~~μέσω του "sąd okręgowy",~~
- στην Πορτογαλία, ~~αρμόδιο δικαστήριο είναι~~ στο "Tribunal da Relação". Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, τα ένδικα μέσα ασκούνται μέσω αίτησης προς το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση,
- στη Ρουμανία, στο "Curte de Apel",
- στη Σλοβενία, στο "okrožno sodišče",
- στη Σλοβακία, στο εφετείο ~~με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου του οποίου αμφισβητείται η απόφαση,~~
- στη Φινλανδία, στο "hovioikeus/hovrätt",
- στη Σουηδία, στο "Svea hovrätt",
- στο Ηνωμένο Βασίλειο:
 - α) στην Αγγλία και Ουαλία, στο "High Court of Justice", ~~ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το "Magistrates' Court".~~
 - β) στη Σκωτία, στο "Court of Session", ~~ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το "Sheriff Court"· in Scotland·~~
 - γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο "High Court of Justice", ~~ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το "Magistrates' Court".~~
 - δ) στο Γιβραλτάρ, στο "Supreme Court of Gibraltar", ~~ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το "Magistrates' Court".~~

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκούνται δυνάμει του άρθρου 44 46 παράγραφος 6 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, αναίρεση,
- στη Βουλγαρία, "обжалване пред Върховния касационен съд",
- στην Τσεχική Δημοκρατία, "dovolání" και "žaloba pro zmatečnost",
- στη Γερμανία, "Rechtsbeschwerde",
- στην Εσθονία, "kassatsioonikaebus",
- στην Ιρλανδία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος στο "Supreme Court",
- ~~στην Ισλανδία, προσφυγή στο "Hæstiréttur",~~
- στην Κύπρο, προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο,
- στη Λεττονία, προσφυγή στο "Augstākās tiesas Senāts" μέσω του "Argabaltiesa",
- στη Λιθουανία, προσφυγή στο "Lietuvos Aukščiausiasis Teismas",
- στην Ουγγαρία, "felülvizsgálati kérelem",
- ~~στη Μάλτα, δεν είναι δυνατή η προσφυγή σε άλλο δικαστήριο σε περίπτωση απόφασης διατροφής, στο "Qorti ta' l Appell" σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται για τις προσφυγές στον "kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12",~~
- στην Αυστρία, "Revisionsrekurs",
- στην Πολωνία, "skarga kasacyjna",
- στην Πορτογαλία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος,
- στη Ρουμανία, "contestatie in anulare" ή "revizuire",
- στη Σλοβενία, προσφυγή ενώπιον του "Vrhovno sodišče Republike Slovenije",
- στη Σλοβακία, "dovolanie",
- στη Φινλανδία, προσφυγή ενώπιον του "korkein oikeus/högsta domstolen",
- στη Σουηδία, προσφυγή ενώπιον του "Högsta domstolen",

- στο Ηνωμένο Βασίλειο, μία μόνο περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ

Άρθρα 70 και 71 του κανονισμού ____ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ

1.1. Όνομα:

1.2. Διεύθυνση:

1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

1.2.3. Κράτος μέλος

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση:

2. ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ/ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

2.1. Ημερομηνία και αριθμός αναφοράς:

2.2. Μέρη του δημοσίου εγγράφου/του δικαστικού συμβιβασμού³³:

2.2.1. Όνομα(-τα) του/των πιστωτή(-ών) [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

2.2.2. Όνομα(-τα) του/των οφειλέτη(-ών) [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

2.2.3. Όνομα τρίτου(-ων), εάν υπάρχουν [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

2.3. Κείμενο της εκτελεστέας υποχρέωσης που περιλαμβάνεται στο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό³⁴:

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος(-η) βεβαιώνω με την παρούσα ότι το δημόσιο έγγραφο/ο δικαστικός συμβιβασμός είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος προέλευσης κατά των μερών που καθορίζονται στο σημείο 2.2.2

Σε περίπτωση που προστέθηκαν συμπληρωματικά φύλλα, να δηλώσετε τον αριθμό των σελίδων: ...

(Τόπος): ...

Υπογραφή ή/και σφραγίδα του δικαστηρίου προέλευσης ή της αρμόδιας αρχής:

³³ Να διαγράψετε την περιττή ένδειξη.

³⁴ Αν είναι αναγκαίο να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 52 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ____ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

1.1. Όνομα:

1.2 Διεύθυνση:

1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

1.2.3. Κράτος μέλος

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση:

2. ΕΝΑΓΩΝ (-ΟΝΤΕΣ)³⁵

2.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

2.2. Διεύθυνση:

2.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

2.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

2.2.3. Χώρα:

3. ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ (-ΟΙ)³⁶

3.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:

3.2. Διεύθυνση:

3.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

3.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

3.2.3. Χώρα:

4. Η ΑΠΟΦΑΣΗ

4.1. Ημερομηνία και αριθμός αναφοράς της απόφασης

4.2. Εκτελεστικότητα της απόφασης

Είναι η απόφαση εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης;

☐ Ναι

☐ Ναι, αλλά μόνο κατά των ακόλουθων εναγομένων (να διευκρινίσετε):

4.3. Είδος απόφασης

☐ Απόφαση επί χρηματικής απαίτησης (να συμπληρώσετε το 4.4.1)

☐ Αναγνωριστική απόφαση (να συμπληρώσετε το 4.4.2)

☐ Ασφαλιστικά μέτρα (να συμπληρώσετε το 4.4.3)

³⁵ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα ή ένα εναγόμενο, να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

³⁶ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα ή ένα εναγόμενο, να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

- ☐ Άλλη απόφαση (να συμπληρώσετε το 4.4.4)

4.4. Περιεχόμενο της απόφασης και τόκοι

4.4.1. Απόφαση επί χρηματικής απαίτησης

4.4.1.1. Το δικαστήριο διέταξε ... (ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού) να καταβάλει σ... (ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού)

4.4.1.2. Νόμισμα

- ☐ Ευρώ (EUR) ☐ Βουλγαρικό λέβ (BGN) ☐ Τσεχική κορόνα (CZK) ☐ Ουγγρικό φιορίνι (HUF) ☐ Λιθουανικό λίτας (LTL) ☐ λετονικό λατς (LVL) ☐ Πολωνικό ζλότι (PLN) ☐ Λίρα στερλίνα (GBP) ☐ Ρουμανικό λέου (RON) ☐ Σουηδική κορόνα (SEK) ☐ Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):

4.4.1.3. Κύριο ποσό:

- ☐ Εφάπαξ καταβολή ποσού:
- ☐ Μη εφάπαξ καταβολή ποσού (να διευκρινίσετε):

4.4.1.4. Τόκοι, κατά περίπτωση

- ☐ Τόκοι που επιδικάζονται με την απόφαση:

- Ποσό: _____, ή
- επιτόκιο ... %. Οι τόκοι θα πρέπει να υπολογίζονται από ... (ηη/μμ/εεεε) έως ... (ηη/μμ/εεεε).

- ☐ Τόκοι που υπολογίζονται από την ημερομηνία της απόφασης:

- επιτόκιο ... %.

4.4.2. Αναγνωριστική απόφαση

Σύντομη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και της απόφασης του δικαστηρίου³⁷

³⁷ Αν είναι αναγκαίο να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

4.4.3. Ασφαλιστικά μέτρα

4.4.3.1. Σύντομη περιγραφή των διαταχθέντων μέτρων

4.4.3.2. Τα μέτρα διατάχθηκαν από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της διαφοράς

☐ ναι, με βάση το άρθρο __ του κανονισμού __ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000

4.4.3.3. Διατάχθηκαν συντηρητικά μέτρα χωρίς να έχει κλητευθεί ο εναγόμενος να παραστεί;

☐ Όχι

☐ Ναι, αλλά ο εναγόμενος έχει το δικαίωμα να προσβάλλει τα μέτρα βάσει της εθνικής νομοθεσίας

4.4.4. Άλλο είδος απόφασης

Σύντομη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και της απόφασης του δικαστηρίου³⁸

4.5. Έξοδα

4.5.1.1. Νόμισμα

☐ Ευρώ (EUR) ☐ Βουλγαρικό λέβ (BGN) ☐ Τσεχική κορόνα (CZK) ☐ Ουγγρικό φιορίνι (HUF) ☐ Λιθουανικό λίτας (LTL) ☐ λετονικό λατς (LVL) ☐ Πολωνικό ζλότι (PLN) ☐ Λίρα στερλίνα (GBP) ☐ Ρουμανικό λέου (RON) ☐ Σουηδική κορόνα (SEK) ☐ Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):

4.5.1.2. Βαρύνεται ο εναγόμενος με τα έξοδα της δίκης, εν όλω ή εν μέρει;

☐ Ναι. Να διευκρινίσετε το είδος των εξόδων και το απαιτούμενο ή μέχρι στιγμής καταβληθέν ποσό.

☐ Δικαστικά έξοδα: ...

☐ Αμοιβή δικηγόρου:

☐ Κόστος επίδοσης/κοινοποίησης εγγράφων: ...

☐ Άλλα ...

☐ Όχι

Σε περίπτωση που προστέθηκαν συμπληρωματικά φύλλα, να δηλώσετε τον αριθμό των σελίδων: ...

³⁸ Αν είναι αναγκαίο να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

(Τόπος): ...

Υπογραφή ή/και σφραγίδα του δικαστηρίου προέλευσης:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΚΗΡΥΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ

**Άρθρα 70 και 71 του κανονισμού ____ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων
σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις**

1. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ

1.1. Όνομα:

1.2 Διεύθυνση:

1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:

1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:

1.2.3. Κράτος μέλος

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση:

2. ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ/ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

2.1. Ημερομηνία και αριθμός αναφοράς:

2.2. Μέρη του δημοσίου εγγράφου/του δικαστικού συμβιβασμού³⁹:

2.2.1. Όνομα(-τα) του/των πιστωτή(-ών) [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

2.2.2. Όνομα(-τα) του/των οφειλέτη(-ών) [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

2.2.3. Όνομα τρίτου(-ων), εάν υπάρχουν [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

2.3. Κείμενο της εκτελεστέας υποχρέωσης που περιλαμβάνεται στο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό⁴⁰:

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος (-η) βεβαιώνω με την παρούσα ότι το δημόσιο έγγραφο/ο δικαστικός συμβιβασμός είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος προέλευσης κατά των μερών που καθορίζονται στο σημείο 2.2.2

.

Σε περίπτωση που προστέθηκαν συμπληρωματικά φύλλα, να δηλώσετε τον αριθμό των σελίδων: ...

(Τόπος): ...

Υπογραφή ή/και σφραγίδα του δικαστηρίου προέλευσης ή της αρμόδιας αρχής:

³⁹ Να διαγράψετε την περιττή ένδειξη.

⁴⁰ Αν είναι αναγκαίο να προσθέσετε συμπληρωματικό φύλλο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Τα κράτη μέλη και οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 76 του κανονισμού ____ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Τα κράτη μέλη και οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 76 είναι οι ακόλουθοι:

Γερμανία: άρθρα 68, 72, 73 και 74 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,—

Εσθονία: άρθρο 214 παράγραφοι 3 και 4 και άρθρο 216 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (tsiviilkohtumenetluse seadustik) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,—

Λετονία: άρθρα 78, 79, 80 και 81 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Civilprocesa likums) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,—

Λιθουανία: άρθρο 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Civilinio proceso kodeksas),—

Ουγγαρία: άρθρα 58 έως 60 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Polgári perrendtartás) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,—

Αυστρία: άρθρο 21 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,—

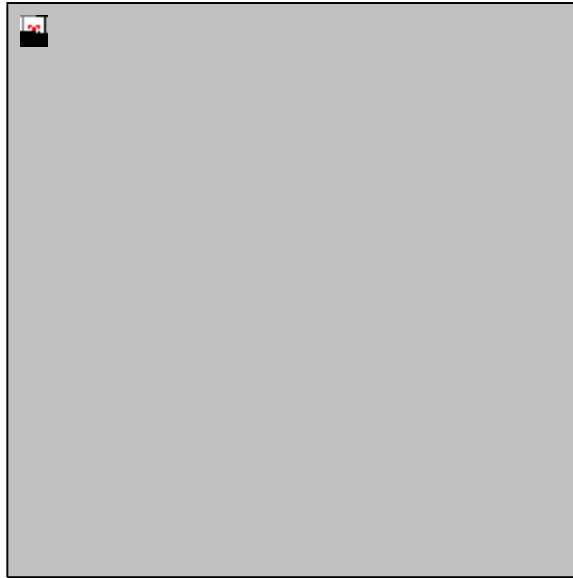
Πολωνία: άρθρα 84 και 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Kodeks postępowania cywilnego) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης (przypozwanie),—

Σλοβενία: άρθρο 204 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zakon o pravdnem postopku) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

⊗ οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 80 του κανονισμού ____ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⊗

⊗ Οι συμβάσεις που αντικαθίστανται σύμφωνα με το άρθρο 80 είναι οι ακόλουθες: ⊗

- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899,
- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση καθώς και για την ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925,
- η σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Ιουνίου 1930,

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28

- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934,
- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934,

- η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 9 Μαρτίου 1936,
- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων επί υποχρεώσεων διατροφής, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 25 Οκτωβρίου 1957,
- η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958,
- η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Ιταλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 17 Απριλίου 1959,
- η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959,
- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959,

- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960,
- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 14 Ιουλίου 1961, και το σχετικό πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Μαρτίου 1970,

- η σύμβαση μεταξύ της Ελλάδας και της Γερμανίας, για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 4 Νοεμβρίου 1961,
- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 6 Απριλίου 1962,

- η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962,
- η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963,

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28

- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970,

↓ 44/2001

- η σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966,

↓ Διορθωτικό, ΕΕ L 307 της
24.11.2001, σ. 28

- η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και των Κάτω Χωρών για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967,

↓ 44/2001

- η σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γαλλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 28 Μαΐου 1969,
- η σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971,
- η σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, των δικαστικών συμβιβασμών και των συμβολαιογραφικών πράξεων που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971,
- η σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Ιταλίας για τη δικαστική συνδρομή και την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 22 Μαΐου 1973,

- η σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας, της Σουηδίας και της Δανίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 11 Οκτωβρίου 1977,
- η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982,
- η σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, δικαστικών συμβιβασμών και εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Νοεμβρίου 1983,
- η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984,
- η σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986,
- η συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961, εφόσον ισχύει,

↓ Πράξη προσχώρησης του 2003,
άρθρο 20 και παράρτημα II, σ. 715

- η σύμβαση μεταξύ της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λισαβόνα στις 23 Νοεμβρίου 1927, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Πορτογαλίας,
- η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954,
- η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 6 Μαρτίου 1959,
- η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959,
- η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 6 Φεβρουαρίου 1960, και ισχύει τώρα μεταξύ Πολωνίας και Σλοβενίας,

- η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισεως και εκτελέσεως διαιτητικών αποφάσεων και διαιτητικών συμβιβασμών για εμπορικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Μαρτίου 1960,
- η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων για θέματα διατροφών, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 10 Οκτωβρίου 1961,
- η σύμβαση μεταξύ Πολωνίας και Αυστρίας για κοινές σχέσεις σε αστικές υποθέσεις και σχετικά με έγγραφα, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963,
- η συνθήκη μεταξύ Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας και Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας για τη διευθέτηση των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 20 Ιανουαρίου 1964, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Σλοβενίας,
- η σύμβαση μεταξύ Πολωνίας και Γαλλίας για το εφαρμοστέο δίκαιο, τη δικαιοδοσία και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων στον τομέα της προσωπικής κατάστασης και του οικογενειακού δικαίου, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 5 Απριλίου 1967,
- η σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων Γιουγκοσλαβίας και Γαλλίας περί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων επί υποθέσεων διατροφών, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 12 Δεκεμβρίου 1973,
- η σύμβαση μεταξύ της Ουγγαρίας και της Ελλάδας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 8 Οκτωβρίου 1979,
- η σύμβαση μεταξύ της Πολωνίας και της Ελλάδας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 1979,
- η σύμβαση μεταξύ της Ουγγαρίας και της Γαλλίας για δικαστική αρωγή περί Αστικού και Οικογενειακού Δικαίου, περί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων και περί δικαστικής αρωγής επί ποινικών υποθέσεων και εκδόσεως, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 31 Ιουλίου 1980,
- η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ελλάδος,

- η σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 30 Νοεμβρίου 1981,
- η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 23 Απριλίου 1982, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Κύπρου,
- η συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνεργασίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 5 Μαρτίου 1984,
- η συνθήκη μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων επί αστικών, οικογενειακών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Γαλλίας,
- η συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 19 Σεπτεμβρίου 1984, και τώρα ισχύει μεταξύ Κύπρου και Σλοβενίας,
- η συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 6 Δεκεμβρίου 1985, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ιταλίας,
- η συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Βασιλείου της Ισπανίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων επί αστικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 4 Μαΐου 1987, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ισπανίας,
- η συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και διευθετήσεως των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Πολωνίας,
- η συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής αρωγής και διευθετήσεως των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Μπρατισλάβα στις 28 Μαρτίου 1989, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας, Σλοβακίας και Ουγγαρίας,
- η σύμβαση μεταξύ Πολωνίας και Ιταλίας περί δικαστικής αρωγής και αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 28 Απριλίου 1989,

- η συνθήκη μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής που παρέχουν δικαστικοί φορείς και περί διευθετήσεως ορισμένων νομικών σχέσεων σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 29 Οκτωβρίου 1992,
- η συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Λετονίας, Δημοκρατίας της Εσθονίας και Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 11 Νοεμβρίου 1992,
- η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993,
- η συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Λετονίας και Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών, εμπορικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Ρίγα στις 23 Φεβρουαρίου 1994,
- η συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 14 Νοεμβρίου 1996 και
- η συμφωνία μεταξύ Εσθονίας και Πολωνίας για την παροχή δικαστικής αρωγής και για νομικές σχέσεις σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998,

↓ 1791/2006 άρθρο 1(1) και
παράρτημα σημείο 11(A)

- η σύμβαση μεταξύ της Βουλγαρίας και του Βελγίου περί ορισμένων δικαστικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια, στις 2 Ιουλίου 1930,
- η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956, και ισχύει ακόμη μεταξύ Βουλγαρίας και Σλοβενίας,
- η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 7 Οκτωβρίου 1958,
- η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 25 Οκτωβρίου 1958, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Ρουμανίας και Σλοβακίας,
- η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 3 Δεκεμβρίου 1958,

- η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Οκτωβρίου 1960, και το πρωτόκολλό της, που εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ Ρουμανίας και Σλοβενίας,
- η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε θέματα αστικού και οικογενειακού δικαίου και περί ισχύος και επιδόσεως εγγράφων, και το επισυναπτόμενο Πρωτόκολλό της, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1965,
- η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 19 Οκτωβρίου 1972,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Νοεμβρίου 1972,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 5 Νοεμβρίου 1974,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 30 Οκτωβρίου 1975,
- η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976,
- η συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια, στις 25 Νοεμβρίου 1976,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 15 Ιουνίου 1978,
- το πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές

και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 30 Οκτωβρίου 1979,

- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων επί υποθέσεων διατροφών, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 30 Οκτωβρίου 1979,
- η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων επί υποθέσεων διαζυγίου, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 6 Νοεμβρίου 1980,
- η συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία, στις 29 Απριλίου 1983,
- η συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί αμοιβαίας νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989,
- η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Μαΐου 1990,
- η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαΐου 1993,
- η συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Ιουλίου 1994,
- η σύμβαση μεταξύ της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί της δικαιοδοσίας, της αναγνώρισεως και εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 17 Νοεμβρίου 1997,
- η σύμβαση μεταξύ της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ισπανίας — συμπληρωματική της Σύμβασης της Χάγης περί πολιτικής δικονομίας (Χάγη, 1η Μαρτίου 1954), η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 17 Νοεμβρίου 1997,
- η συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Καταργηθείς κανονισμός με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεών του

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ L 012 της 16.01.2001)	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1496/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 22.8.2002, σ. 13)	
Σημείο 18(Α)(3) του παραρτήματος II της Πράξης Προσχώρησης του 2003 (ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 561)	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1937/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 334 της 10.11.2004, σ. 3)	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2245/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 381, 28.12.2004, p. 10)	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1)	μόνο σημείο 11(Α)(2) του παραρτήματος
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/2008 (ΕΕ L 304 της 14.11.2008, σ. 80)	μόνο σημείο 1 του παραρτήματος
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 280/2009 της Επιτροπής (ΕΕ L 093, 7.4.2009, σ. 13)	
Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 416/2010 της Επιτροπής (ΕΕ L 119 της 13.5.2010, σ. 7)	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2, εισαγωγική φράση	Άρθρο 1 παράγραφος 2, εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ)	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ)
_____	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 1 παράγραφος 3
_____	Άρθρο 2
Άρθρο 2	Άρθρο 3
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	_____
_____	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4	_____
Άρθρο 5, εισαγωγική φράση	Άρθρο 5, εισαγωγική φράση
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 5 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2	_____
Άρθρο 5 παράγραφος 3	Άρθρο 5 παράγραφος 2
_____	Άρθρο 5 παράγραφος 3
Άρθρο 5 παράγραφοι 4 έως 7	Άρθρο 5 παράγραφοι 4 έως 7
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11

Άρθρο 12	Άρθρο 12
Άρθρο 13	Άρθρο 13
Άρθρο 14	Άρθρο 14
Άρθρο 15	Άρθρο 15
Άρθρο 16	Άρθρο 16
Άρθρο 17	Άρθρο 17
Άρθρο 18	Άρθρο 18
Άρθρο 19	Άρθρο 19
Άρθρο 20	Άρθρο 20
Άρθρο 21	Άρθρο 21
Άρθρο 22, εισαγωγική φράση	Άρθρο 22, εισαγωγική φράση
Άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α)
_____	Άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 22 παράγραφοι 2 έως 5	Άρθρο 22 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 23 παράγραφοι 1 έως 2	Άρθρο 23 παράγραφοι 1 έως 2
Άρθρο 23 παράγραφος 3	_____
Άρθρο 23 παράγραφοι 4 έως 5	Άρθρο 23 παράγραφοι 3 έως 4
Άρθρο 24	Άρθρο 24 παράγραφος 1
_____	Άρθρο 24 παράγραφος 2
_____	Άρθρο 25
_____	Άρθρο 26
Άρθρο 25	Άρθρο 27
Άρθρο 26 παράγραφοι 1 έως 2	Άρθρο 28 παράγραφος 1
Άρθρο 26 παράγραφοι 3 έως 4	Άρθρο 28 παράγραφοι 2 έως 3
Άρθρο 27 παράγραφος 1	Άρθρο 29 παράγραφος 1
_____	Άρθρο 29 παράγραφος 2

Άρθρο 27 παράγραφος 2	Άρθρο 29 παράγραφος 3
_____	Άρθρο 29 παράγραφος 4
Άρθρο 28	Άρθρο 30
_____	Άρθρο 31
Άρθρο 29	Άρθρο 32 παράγραφος 1
_____	Άρθρο 32 παράγραφος 2
Άρθρο 30	Άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
_____	Άρθρο 33 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
_____	Άρθρο 33 παράγραφοι 2 έως 3
_____	Άρθρο 34
_____	Άρθρο 35
Άρθρο 31	Άρθρο 36
Άρθρο 32	Άρθρο 2 στοιχείο α)
_____	Άρθρο 37
_____	Άρθρο 38
_____	Άρθρο 39
_____	Άρθρο 40
_____	Άρθρο 41
_____	Άρθρο 42
_____	Άρθρο 43
_____	Άρθρο 44
_____	Άρθρο 45
_____	Άρθρο 46
Άρθρο 33	Άρθρο 47
Άρθρο 34	Άρθρο 48
Άρθρο 35	_____

Άρθρο 36	Άρθρο 64
Άρθρο 37 παράγραφος 1	Άρθρο 49
Άρθρο 37 παράγραφος 2	_____
Άρθρο 38 παράγραφος 1	Άρθρο 50
Άρθρο 38 παράγραφος 2	_____
Άρθρο 39	Άρθρο 51
Άρθρο 40 παράγραφος 1	Άρθρο 52 παράγραφος 1
Άρθρο 40 παράγραφος 2	Άρθρο 65
Άρθρο 40 παράγραφος 3	Άρθρο 52 παράγραφος 2
Άρθρο 41	Άρθρο 54
Άρθρο 42	Άρθρο 55
Άρθρο 43	Άρθρο 56
Άρθρο 44	Άρθρο 57
Άρθρο 45 παράγραφος 1	Άρθρο 58 παράγραφοι 1 και 3
Άρθρο 45 παράγραφος 2	Άρθρο 64
_____	Άρθρο 58 παράγραφος 2
Άρθρο 46 παράγραφος 1	Άρθρο 59
Άρθρο 46 παράγραφοι 2 έως 3	_____
Άρθρο 47	Άρθρο 60
Άρθρο 48	Άρθρο 61
Άρθρο 49	Άρθρο 67
Άρθρο 50	Άρθρο 62
Άρθρο 51	Άρθρο 68
Άρθρο 52	Άρθρο 63
_____	Άρθρο 66
_____	Άρθρο 69

Άρθρο 53	Άρθρο 52 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 54	Άρθρο 52 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 55	Άρθρο 53
Άρθρο 56	Άρθρο 72
Άρθρο 57 παράγραφος 1	Άρθρο 70 παράγραφος 1
Άρθρο 57 παράγραφος 2	_____
Άρθρο 57 παράγραφος 3	Άρθρο 70 παράγραφος 2
Άρθρο 57 παράγραφος 4	Άρθρο 70 παράγραφος 3
Άρθρο 58	Άρθρο 71
Άρθρο 59 παράγραφος 1	Άρθρο 73
Άρθρο 59 παράγραφος 2	_____
Άρθρο 60	Άρθρο 74
Άρθρο 61	Άρθρο 75
Άρθρο 62	_____
Άρθρο 63	_____
Άρθρο 64	_____
Άρθρο 65 παράγραφος 1	Άρθρο 76 παράγραφος 1
_____	Άρθρο 76 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 65 παράγραφος 2	Άρθρο 76 παράγραφος 2
Άρθρο 66	Άρθρο 77
Άρθρο 67	Άρθρο 78
Άρθρο 68	Άρθρο 79
Άρθρο 69	Άρθρο 80
Άρθρο 70	Άρθρο 81
Άρθρο 71	Άρθρο 82
Άρθρο 72	Άρθρο 83

_____	Άρθρο 84
Άρθρο 73	_____
_____	Άρθρο 85
_____	Άρθρο 86
_____	Άρθρο 87
Άρθρο 74 παράγραφος 1	Άρθρο 88 παράγραφος 1
Άρθρο 74 παράγραφος 2	Άρθρο 88 παράγραφος 2
_____	Άρθρο 89
_____	Άρθρο 90
_____	Άρθρο 91
_____	Άρθρο 92
Άρθρο 75	_____
Άρθρο 76	Άρθρο 93
Παραρτήματα I έως III	_____
Παράρτημα IV	_____
_____	Παραρτήματα I έως IV
Παράρτημα V	Παράρτημα VI
Παράρτημα VI	Παράρτημα VII
_____	Παραρτήματα VIII έως XI